

சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

சைவநீத் SAIVANEETHI

சைவசமய
வளர்ச்சி கருத்
வெளிவரும்
மாத இதழ்

மலர் 6   சீத்திரபானு - மாசி   FEBRUARY - MARCH 2003   இதழ் 11

சிவராத்திரி சிறப்பிதழ்

ரூபா 25/-

கிள்ளிமார் வந்தபு... வாயர் கடை நகரர் கீழ் சித்திரபானு... கருப்பினிக்கு அடி கட்டப்படுகிற...

தயவுசெய்து கிள்ளிமார் வந்தபு... வாயர் கடை நகரர் கீழ் சித்திரபானு... கருப்பினிக்கு அடி கட்டப்படுகிற...

பொருளடக்கம்

1. தேடிக்கண்டு கொண்டேன்	01
2. திருநாவுக்கரசு நாயனார் தேவாரம்	02
3. நன்மை செய்	03
4. சைவ அர்த்திகள் (தை இரட்டின் மேலாட்சி).....	04
5. ஸ்ரீ மச்சமுனி	05
6. திருக்குறளில் சைவ சீத்தாந்தம்	06
7. சமயம் சமயி	11
8. சிவப்பிரகாசம்	14
9. மாவட்டமரம்	18
10. ஐவகைச் சிவராத்திரி	19
11. சிவனுக்குடந்த சீவராத்திரி	20
12. சிவராத்திரிச் சிறப்பு	22
13. துவளநாளாலே துவன்தாள வணங்கி	24
14. கல்வி	27
15. நிலவளிற் கொள்வதற்கு	

சந்தா நேயர் கவனக்கிற்கு

- * முகவர் மாற்றும் இருப்பின் எமக்கு அறிமுகமாகும்.
- * உரிய காலத்தில் சந்தாவைப் புதிப்பித்துக்கொள்ளவும்.
- * இதுள்ளி ஒழுங்காகக் கட்டக்காவடின எம்முள் தொடர் கொள்ளவும். சினை கவாக இதழ்களை அனுப்பிவைப்போம்.

சைவநீத் மாத கிதழ்

பொறுமத் விபரம்

சைவநீத் ரூபா 25.00 ஆண்டொன்றிற்கு ரூபா 250.00 ஏனைய நாடுகளில் ஆண்டொன்றிற்கு எம்முளின் மூன்று 10 அல்லது US\$ 15 சைவநீதின் வளர்ச்சியில் எங்கள் பக்களிப்பு என்ன என்பதை நாம் ஒவ்வொருவரும் சிந்திப்போமாக.

சந்தா அனுப்பவேண்டிய முகவரி:
C. Navaneethakumar
 42, Janaki Lane, Colombo-04.
 Sri Lanka.
 Telephone No: 595221

சைவநீத் கிதழில் வெளிவரும் கட்டுரைகளிலுள்ள கருத்துக்களுக்குக் கட்டுரை ஆசிரியர்களே பொறுப்பாளிகளாவர். - கிதழ் நிர்வாகிகள்

‘மென்மைப்பொன் என்சுவந்தி’ விவரமுதக உலகவிழைவாயர்

சி.உ.ப.மா

வயாழ்ப்பாணம்

சைவநீதி

கல்வி : சித்திரவாசு : 1923 : 1924 : 1925 : 1926 : 1927 : 1928 : 1929 : 1930 : 1931 : 1932 : 1933 : 1934 : 1935 : 1936 : 1937 : 1938 : 1939 : 1940 : 1941 : 1942 : 1943 : 1944 : 1945 : 1946 : 1947 : 1948 : 1949 : 1950 : 1951 : 1952 : 1953 : 1954 : 1955 : 1956 : 1957 : 1958 : 1959 : 1960 : 1961 : 1962 : 1963 : 1964 : 1965 : 1966 : 1967 : 1968 : 1969 : 1970 : 1971 : 1972 : 1973 : 1974 : 1975 : 1976 : 1977 : 1978 : 1979 : 1980 : 1981 : 1982 : 1983 : 1984 : 1985 : 1986 : 1987 : 1988 : 1989 : 1990 : 1991 : 1992 : 1993 : 1994 : 1995 : 1996 : 1997 : 1998 : 1999 : 2000 : 2001 : 2002 : 2003 : 2004 : 2005 : 2006 : 2007 : 2008 : 2009 : 2010 : 2011 : 2012 : 2013 : 2014 : 2015 : 2016 : 2017 : 2018 : 2019 : 2020 : 2021 : 2022 : 2023 : 2024 : 2025 : 2026 : 2027 : 2028 : 2029 : 2030

வண்புள்ள ஆசிரியர் :

கனகா பழையாட, ஐ.ஊ.சி.பிரமணி,
கலாநாயகிகள், சிந்திரவாசர்.
நி.சு. வ. செவிசையா

மலையாளம் :

சி.மான். கு. கருவேலம்மாள்நடுக்கரை

நி.சு. D. M. நயனிநகரை

மாண்பாளர்,
ஸ்ரீ மாதவியம்மாசேனாஸ்ரீ தேவநேயம்

நி.சு. - 21. கந்தசாமி

Chennai U.P.S.

நி.சு. - 22. மகாபிள்ளை

மலியாளர் :

நி.சு. தே. சிந்திரவாசர்
கலாநாயகி

விநாயகர் :

நி.சு. - 23. சிந்திரவாசர்
ஓயாவிட்டு லேட்டர் கட்டு

நி.சு. - 24. சிந்திரவாசர்

12, ஜாதி ஓடுகளம், வாயாழ்ப்பாடி.

வா. ரெட்டி - 7.30 pm to 7.30 am.

தொலைபேசி : 545221

தேடிக்கண்களெடுக்கலென

சிவபிரகாசமுதக சுவந்தி இயைவாசத்தி. உண்மைதவ உறுவாது உறுவாது இருந்து மனத்தால் இயைவாசனை நிலையத்து. காலால் அமைவாசனா, உடம்பால் அமைவாசனா செய்து கொண்டு செய்ய வேண்டிய யாவி சிவரத்தி.

சிவரத்தி மனத்தால் வேடவில் கனக (முகத்து நிலைமில் வறும). காலமே போ கொடுவாசனா (மனத்தாதுமது). மனம் ஒரு மரத்தின் மீது எழி இருந்தான். இயை வேளை அடியுது புலி மரத்தில் யிழி பழத்திருந்தது. வேடல் இருக்கச் செயல் மனமல்லவை. நிச்சினை செய்தால் விரும்பு வல் கவரும் என்ரு பயத்தினால் மரத்தில் இழுந்து ஒய்வொரு இலையைய பிடுங்கிக் கிழி போட். நன் பொழுது விழந்தது. முதல் யாவி சிவரத்தி, வேடல் இயைவாசனை விவாசர். கிழி விவாசகர் அவையிள'. இயை வில்க அமைவாசனாயிற்று. இதனால் வேடல் நற்கதிபெற்றான்.

இல விவாசனா. மகத்துவமே இவை (புத்திமடிகள்) நன் அறியவாசனா. திராய வேடக்கை விவாசனா புலி சிவரத்தினை அதுமடாயிளம் என்று சிலர் மனக்காரர்கள். இது கவன சிவரத்தி அவறு சிவபிரகா. சிவரத்திபும்தான். இசுட்டல் சிவரத்திபும்தான் செய்வால். மனவா சிவரத்தி சிவரத்தி அதுமடக்க இவரும் திராயமடாயிளம். விவாசனாபிள்கள், வேடல் மனத்து விவக்க வேண்டும். இயைவாசனா கனகமில் வேடல் கூ அழிவாது சிவரத்தி செய்தான். எப்படியும் சிவரத்திபின் விழித்துக்களாயம் என்று மனத்து சிவரத்திவைமடல் தான் விழித்துக்கள வேண்டும்.

திருமால் மனமால் இவைவில்க அடி முடி மனத்துவான முறா விவாசனா. ஏன் காலமுடியாவில்லை? அப்படியும் திராய விவக்கம் தருமிறார். புகழ்மனம் கொண்டு திருமருதிருக்கிடமில்லை, சிவரத்திமடமில்லை. பூதிசாந்தக் கூடமாய்ச் காக்கவல்லலை. அப்படியிருந்தால் திராயமால் இயைவாசனாக்காரன் விவரத்தினார்.

ஆயி மிரிசு / வகுதையக் கொண்டுமல்
மூட்டெய் கணை புலவாநது காந்திலர்
காய்புக் கொள்கின் மரத்தினில் வேடத்தை
ஞாயிக் கண்ணாற் றான யிருவார்.

புறக்கே மிரியல், விவாசனா தேடிக்களவானாது இயைவாசனை அமைத்துவா அமைவாசன் உண்டார்.

தேடிக்கண்டு கொண்கென் திரு
மாலெரு தான்முடியும்
தேடித் தேடிவாசனாத் தேடிவாசனாவேண்டினார்
தேடிக்கண்டு கொண்கென்.

நன்மை செய்!

விடுதலைப்புலிகள் கிணங்கி

அன்பர்களே!

கடவுதல் என்றால் செலுத்துதல் என்று பொருள். உலகங்களையும், உயிர்களையிய நம் மானம் செலுத்துகின்றபடியால் இறைவனுக்குக் கடவுள் என்று சேர் ஏற்படுகிறது. நன்மைபெல்லாம் செலுத்துமின்பால் மாவுள். ஒரு வண்டுகைபசு செலுத்துகின்றவன் வண்டிக்குள் இறந்து செலுத்துபடியோல். கூவுள் உயிருக்குப்பிராக இரும்பு செலுத்துமின்பால்.

சுண்ணால் தண்ணாட்டாய்யால் மாவுள் இன்மை என்று கூறக்கூடாது. இந்த உடம்பிலே யுள்ள உயிரை நாம் விடுபதாவது சுண்ணால் கண்டதுண்டி? மாண்பால் மண்பால் நாங்கள் உயிரினைதவறுகள் என்று கூறினால் உலகம் பிரிக்குள்ளாவா? உடம்பக்குள் உயிரும், உயிருக்குள் இறையும் உறைகின்றன.

ஆதலே, கடவுள் உயிரைச் சேர்த்து உறை கின்றார். ஒன்றாயி உடனாயி வேறுபிரிவுமின்றார். என்னுந்நர்: பறாபரன் சந்திதிபாதும். ஆதலால் எல்லா உயிரின்கூற நாம் நன்மைபே செய்ய வேண்டுக. உயிரின்கூறச் செய்யும் நன்மை கடவுள் வழிபாடாகும்.

உயிரின்கூற வநுகின்ற இடர்களை, முடிந்த வரை நுக்கியும், நன்மை புரிந்தும் மகிழவேண்டும். அதிலே அறிவு படைத்தவன் பயனுபாடும்.

“அறிவினா னாகுவ துண்டிபா பிந்தின்தோய் தன்னைய்போல் போற்றாக் கடை.”

என்பின்தார் திருவள்ளுவர்.

இனி, மாவுள் விடுதலைப்புலிகின்றார் என்பதனை யும் உறவாயல் கருத்திலே இடுதற்கல் வேண்டும்.

“பார்க்கும்பெருமேரு நிகையு நிறைகின்ற பரிபுரணா னந்தமே.”

என்கின்றார் அப்பாண்டர்.

இந்த எண்ணம் இலையறாது உள்ளத்தில் நிலைபெற்றுருக வேண்டும். ஆண் வன் நம் உயிரின்கூற இடுதற்கின்றானாதுண்டி. நாம் செய்யும் திணைகூற தசுடனை தருவோல் அவனையாதலினாலும். நாம் அவனையன்றிப் பிந்திருக்க முடியாமல்பினாலும். நாம் தீமைகளை நினைப்பாமலும், சொல்லாமலும், செய்யாமலும் இருக்கவேண்டும். பரிசாட்சியாக இருந்து, இறை வன் நம் எண்ணங்களைபெருமை அறிகின்றார். நாம் புகழ் பேசுகக்காலையெல்லாம் கேட்கின்றார். ஆதலினால் நாம் நல்வினை நிலைத்து, நல்வினை செய்கவேண்டும்.

இனி நம் பிழர்க்கூற திணை செய்வோமானால், அது நுகக்கிதான் செய்கின்றோம் என்பதை யுத்தியளி கூடாது.

நன்மையுந் திணையுந் தாள்தர வறமே. வினை அறிவில்லாத உயர். ஆதலினால் தானே கந்து நன்மைச் சாராது. நாமும் சிற்றார்வைபேய் மாதலில், நாமும் செய்த வினையைபிழை தடைப வல்லோமல்லோம். ஆதலின் முற்றறிவும் சிற்றறிவும் படைத்த பரம்பெருவான பகடவுள் அரைவர்கள் செய்த வினையைவை. அரைவர்க்குக் காலம் இயறிந்து ஊட்டுகின்றார்.

இனி நாம் செய்த, நல்வினை திணை செய்த அந்நே வாரா ஒன்று ஆயிர்ப்பாள் பெருகுவரும். வயலில் இட விதை ஒன்று பல கைக வருவது போல் வினையைநாம் பல மடங்கு தருகுவரும்.

தை இதழின் தொடர்ச்சி....

சைவ அநீதிகள்

ஐநகவே பரமநாதன்

நடுவுமேல் ஓர்-ஊர் நேயத்தில் நிற்கும்
சாஸ்தாபாய் அமைவது போற் செழிக்ந்து,
சான்றகர் வாய்மொழி என்ன பேசுகிற இதன்பதைச்
சில பம்புகள் ஏகாம் சித்திரிசூ இன்னரப
பொலிவுறும் பம்புகளெந்தல் சம்பல் பொருத்தகீற.

நன்றே தரினும் நடுவிதந்தாம் ஆக்கத்தை
அன்றே பொழிய வட்டல்.
சிந்தனையால் 113

கேடும் பொருக்கரும் இல்லலை நெஞ்சத்தாக்
கோபமை சான்றோர்க் கணி
சிந்தனையால் 115

கெடுவல்லபான் என்பதற்குதன் நெஞ்சம்
நடுவொர்இ அல்ல செயின்.
சிந்தனையால் 116

செய்தியோடும் இல்லதை செப்பம் ஒருதலைபா
உட்கோடும் இன்மை பெறின்.
சிந்தனையால் 119

சம்பல் செய்து சீர்தாக்கும் கோல்போல்
அமைந்தொருநாற்
கோபமை சான்றோர்க் கணி.
சிந்தனையால் 118

மேன்மைகொள் சைவநீதி பேணப்படல்
ஒல்லும் வாய்பல்லாம் தீன்று இன்றியமையாதது.
அழல் அரபு - சைவசம்பு ஆளுமைகள் சரியக்
காபாது அது நீதிப்பொன்றையே தன் தடமாகக்
கொண்டது ஆளுமை, பொது அமைப்பு, அமைச்சர்
இயல்புறங்கள், புலகு பரிசுர, பளி யாளர், சம
பாற் சார் பண்பாட்டுக் கொலங்கள், பத்திரிகைகள்,

சைவப் பொறிபொற், சைவியோர், சம்பலிசையுறின்
அத்தனைபாணம் நன், அமைச்சன் எல்லாம்
அகத்தும் புறத்தும் அந்நீதியை ஒரு காராகக்
கொள்ள வேண்டும். எந்நிலையிலும் நம் சம்ப
பாபு ஒழுங்கு, அமைப்பு, நினைவாநி சற்றும் வறு
காநாநாபாதுகாசகம் பல் வேண்டும். இன்னே அன்னை
மட்டமைப்பும், தீன்றும் வேண்டுமெனவும் இணைந்
தாற்றான் நாம் சைவ சம்பலிசையோபம், நம் சம்ப
பாற் சைவம் என்ற பிழையுள் மழிக்கப்படும்.
பாபம்: நிலையிலினிழ இழியக்கூடாது. காலைத்
துக்கம் காலம் அதன் மட்டுமானம் உறுதிப்படுத்த
தப்பட வேண்டும்.

இப்படி நோக்குமிபோது தபுறங்கள், பிரயோக
வேண்டி, சம்பலி செய்வார் வேண்டும். சைவப்
பிரயோகம், புறமும், அமைச்சுமும் நம்மை அடக்க
வேண்டும். சைவம் இவ்வென்பவற்றுடன் தாறுபாய்
பரிய வைக்கப்படல் வேண்டும். ஜனாதன் தரம்,
சைவநீதி சைவம் தெளிவு பொருட்கள் சைவநீதி
ஆளுமைகள் பா சார் வேண்டும். சம்பலித்தொழுதல்
புத்திரிப் பேசும் பொது தீந்து என்ற அமைப்பின்
பொர்வை. தீந்துக்குரு வேன்ற பிரயோகம்
பொருத்தமு சைவ சீர்தாக்கிப் பார்க் கார
வேண்டும். இவ்வக் கடவன் என்று யாரும்
பெறுவாயக் தருவதுவை எதை? ஆளுநர் நான்
நாண்டில் வாழ்ந்த அப்பர் அமைச்சயங்கள் பற்றிப்
பிரகசிதநர். சம்பலம் சங்கரர் ஒருங் சினைப்பு
18ம் நாற்றாண்டு. இதேபோது பிரயோக முயல்

சைவநீதி, சைவநீதி, உயர்ந்தும்என் - ஒருவரால்
தவிர்த்தல் - இவ்வக்துள் - சைவநீதி
என்ற: உயர்ந்தும்என் - சைவநீதி
அவர்: சைவநீதி - சைவநீதி

புதிதெனண சித்தர்கள்

புதிய சித்தர்களிடம், புதிதெனண சித்தர்
களிடம் மிக மூலக்கொண்ட ஒரு சித்தர்களார்.
இவர் மெய்யுள் இயல்பினர். மிக மூலக்கொண்ட
சேர்ந்தவர். விராடபுரம் என்றழைக்கப்படும் மய
தேசத்தைச் சேர்ந்தவராதலால் இவர் பெயர்
மச்சமுனி என அழைக்கப்படலானார். மச்சம்
கொடியை உடையவனாய் மண்ணா மண்ண
அட்டை சித்திகள் நன்கு கையாடப்பெற்ற முனிவர்

ஸ்ரீ மச்சமுனி

Dr. எஸ். வேகநாதன் B.S.M.S.(India) J.P
மரகதம் கீனிவிக, நாமாடபன், மன்னர்.

ராப்த தகமுந்திருக்கக் கரும் வல்லுறும் இவரே
மச்சமுனி என்றும் பெயர்கொண்டு அழைக்கப்படு
கையினர் என்ற ஒரு வழக்கு முறைப்பினர் அரி
யார் முகின்றது. பெருநூல் எண்ணுமுடி. மரகத
வைப்ப முடி. காலத்தினை ஜனவரியை மந்திரியல்.
மாத மத்திரியாக வரலாற்று நூல் அத்தமன்
மச்சமுனி எதி, மச்சமுனி பாடல்கள். மச்சமுனி
புகண்டு என்பன இவர் இயற்றிய நூல்களாகும்.
இவர் திருப்பரங்குன்றத்தில் சமாதியடைந்தார்.

முன்பக்கத் தொடர்ச்சி.....

சைவ அறிதிகள்

நன்மை பாதிப்பதா. இறை இல்லறங்களில் கரைந்து
கூந்து நிற்கும் கறைகள் அகற்றப்பட வேண்டும்.
மாதிரிக்குச் சொன்னால் ஆயிரம் மந்திரிகள்
ஒளம் பொது ஐயர் பூச்சொர்யின் கரும்பல்லையில்
இயைநிர். பூந்ததி என ஆலையத்தில் எழுதப்பட்ட
நபபதம் ஒரு சைவ அறிதியே. 1008 அற்புதனை
கூட மந்திரியும் மலரும் 1008 ஆய் அழகப்பாசினின்
அது சகஸ்ரநாமமாமோ. இவ்வாயு பல ஒள்களைய,
நேரின்மை நம் கையத்தை, அழகிதிரிபுத்த
நாம் காரணமத்திரவணபணமங்ககா து.

மேலைத்தேயங்களில் விந்தநாள் வளர்ச்சிக்
கையய - கையம் சித்தனைகள் புரிந்துணர்வுள்
இனையப்படும். வாயு மயமாடுபாக்கின் அத்தாக்கம்

இக்கலை இது இயற்கையானது. அன்று கண்டு
சொன்ன ஞானிகள் இறைவாய்க்களே கூறினர்.
"வெதனர தன்னுரையாக" என்று மயமுதர் மெ
கீழர். இன்று அழகப்பாசினின் திருமுறைகள்
தேயந்து வெறும் பண்பாடு பாட்டுகள் ஆ மயமு
வதும் சைவ அறிதியின் மயமுதர். தனிமன்தப்
பெருமை, அகதாரப் பெருமையைக் கையாண்ட
இறை நாயக்களில் அழகனை பண்ணுவதும்
வைந்தி பிறழுவேயாம். ஆக இப்படியான
மெய்ய வரவுகளில் எதி அறிவுசமயக் கட்டுக்
கொப்பும் என்னாதும் என்பதைச் சித்திரியோகக

பங்கயம் ஆயிரம் பூனிவினெர் பூக்குறையத்
தங்கண் இடந்தான் சேவரேமே சாத்தலமே
சங்கரன் மயிரான் சக்கரமாந் கருளியவாறு
மய்தும் பரவிநாம் தோணோக்கம் ஆபாயே.

திருவாசகம் தோணோக்கம் 19

The wise say that the seed, which produces unceasing fruits, at all times, is desired. 16

சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி.....

திருக்குறள் சைவ சீத்தாந்தம்

மட்டுவில் ஆ. நடராசா

ஆணவம், கன்மம் மலையா என்றும் மூன்றும் மலம். இவை மலங்கள் எனப்படும். ஆணவம், அறநீயிபு, ஆன்மாவைப் பற்றிய பற்றாமை. அதன் அறியாமையாகும். மாயையின் கன்மமும் மலங்களாகியும், ஆணவ ஆணவத்தின் வலியைக் கொடுத்த ஆன்மா ஞானம் பெற உடன்கின்றன. ஆகவே ஆன்மா வீடடைவதற்குரிய பாதை மென்பது மலம் சிந்தாந்தம் கூறும் செய்தி.

ஆன்மாக்கள் எண்ணற்றவை என்பது உண்மை. "தன்னினைமை மன்னுயிர்கள் அறக் தருஞ்சத்தி பின்னையினன் எங்கள் பிரான்"

என்று கூறுகின்றது திருக்குறள்.

'மன்னுயிர்கள்' என்னும் பொருள்பெற 10 யிர்கள் என்றானாவை நிலையேறுகின்றன, அழிவற்றவை என்பதாகக் குறிக்கின்றது. வள்ளுவரும் "தன்னுயிர்க் கின்னாவை தானறிவான் என்கொடுவ மன்னுயிர்க் கின்னா செயல்."

"மன்னுயி ரோம்பி அறனாளிவாழ் கில்லென்ப தன்னுயி ரஞ்சம் வினை"

என்றும் குறள்களில் உயிர்களை மன்னுயிர் என்று குறிப்பிடுகின்றார். 'மன்னுயிர்' என்பது, 'உயிர்களெல்லாம் தித்தமாகலின் மன்னுயிர் என்றார்' என்று விளக்கத் தருகின்றார் பரிமேலழகர்.

இவ்வுயிர்கள் தன்மம், ஊர்வன, நீர்வாழ்வன, பறவை, வீலங்கு, மலக்கு, தேகவிரைப்படும் ஏழ்வையாய் என்பதது நான்கு முறையிற் பேசிய பெரும் பிறப்புடனான அநிக்ருமென்கிறது மலம் சீத்தாந்தம்.

"எழு பிறப்பும் தியவை தீண்டா பழிபிறங்காய் பன்புடை மக்க" குறள்.

"எழுமை எழுபிறப்பும் உளிருவரீ தங்கண் விழுமந் துடைத்தவர் நட்பு."

என்னும் குறள்களில் என்னுரைநூல் 9 யிர்கள் ஏழுவகைப் பிறப்புக்களை எடுக்கும் என்பின் நூல். அருளை எழுபிறப்பும் என்னும் குறளில் வரும் முழுமை என்பது 'எண்ணூர்' என்றும் பொருளைத் தருகின்றது. உயிர்கள் எடுக்கும் பிறப்புக்கள் என்னற்றவை என்பதைச் சுட்டுவதற்குமே என்னும் பெரியாயைக் கடவாக உருவகஞ் செய்திருக்கின்றார்.

"பிறவிப் பெருங்கு லி நீந்தவர் நீந்தார் இறைவன் அடியோரா தார்."

என்பின்றும் திருக்குறள்.

"மலாயிசை ஏகினான் மாண்ட சேந்தார் நிவமிசை நிடுவாழ் வார்."

என்றும் திருக்குறள். (முத்தியடைந்து உயிர் மீட்பு பிராபுதின்னை என்னைதக குறியிருக்கின்றது.

இருளை மறைபுள்ளிருக்கும்போது எம்மால் எதையும் அறியமுடியாது. இதை அறிபாமையைச் செய்யும் அறணவம் ஆன்மாவைக்கு அறிபாமை சபாச் செய்யும் ஆன்மாவைம் இருளைக் கருவிக்ரு செய்பாடுகின்றது. வள்ளுவரும் அறணவத்தை குறிப்பிடுக்த, இருளைக்குஞ் சொல்லையே உயிர் போகிக்கின்றார்.

வேண்டுகோளம் அளவுக்கும், பிறவானம் வறந்து வேண்டிப் பறந்து தீவினை செய்யும் பிறவித் துன்பத்தை உணர்ந்தவின் ஒன்றை விடும்பிறவிப் பிறவானமையதனால் நல்லதென்பின் துன்பிடுவாய். அதே குறிந் தினைமை விடாது மேற்கொண்டால் அறணுக்குத் தானின் விதி தேடுகின்ற.

"இருள்சேர் இருவினையும் சேரா இறைவன்
பொருள்சேர் புஃழ்நிந்தார் மட்டு."

"இருள்நீங்கி இன்பம் பயக்கும் மருள்நீங்கி
மாசுறு காட்சி யவர்க்கு."

என்றார் திருக்குறள்கள் ஆணவமலம் பற்றிக்
கருவியினால்.

ஆணவம் யான் என்னும் அகங்காரத்துக்கும்
எனதென்னும் மககாரத்துக்கும் காரணமாவது
அஃகார மாகாரங்களை அறுத்தாற்றாள் வீட்டை
அவ்வாய் முடிபெறும் எனது.

"யானென தென்னுந் செருக்கறுப்பான் வானோர்க்
குயர்ந்த உலகம் புதும்."

என்று கூறுகின்றார் வள்ளுவர்.

அஃகாரமலம் பற்றி இன்ப துன்ப அனுபவங்
களாற்றியகின்றது. இன்ப துன்பங்களை அறிய
லிய துறிக் தறுவ கரண, புலன, பொருள்
வேண்டி இருந்த அணுபவங்கள் செய்த களிமத்
தக்கீடாக மாயவாயிலிடுந்து அக்சிக் கொடுக்
கின் மன் இலாசனன். நினைவற்றவா மாண்புபடப்
பற்றி விபரமாகக் கருவியில்லையானாலும்.

"தவையொளி ஊழோசை நூர்நூலென் னறந்தின்
வகைதெரிவான் கட்டே உலகு."

என்றுத் திருக்குறள் மாயா காரியங்களான
பற்றலாங்களைப் பற்றிக் கூறுவதால் அவர்
மாயவாய் பற்றிப் கூறினாரெனக் கொள்ளலாம்.

முற்பிறப்பில் உயிர்க்கேடுகளை செய்வவர்கள்
இப்பிறப்பில் நேபா மீடல் பிறந்து இழிதொழில்
செய்ய வாய்நூர் என்னும் பொருளைத் தரும்.

"உயிடு மின் நீக்கிய ரென்ப செயிருடம்பின்
செல்லாதீ வாழ்க்கை யவர்."

என்று வருள். ஒன்வொருவருக்கும் அவரவர்
செய்த விளைபயனை அனுபவிக்கும்படியாக உயி
லையிடு இறைவன் படைத்துக் கொடுப்பான் என
படை, உயிற்றுள்ளவரது.

மாய் செய்யும் துன்பங்களை தீவிரங்கள் புன்
னிய பாவங்களாய் இன்ப துன்ப அனுபவங்களைத்
தருகின்றன. தாம் தாம் மும் செய்ய வினை
தாமே அனுபவிப்பர் என்றும் சைவ சித்தாந்தக்
கருத்தே திருவள்ளுவரின் கருத்தாயினும்.

"பிறக்கின்றன முற்பகல் செய்யின் தமக்கின்றன
பிற்பகல் தாமே வரும்."

"நோயெல்லாம் நோய்செய்தார் மேலவாந் நோய்செய்பார்
நோயின்மை வேண்டு பவர்."

என்று வருள்களின் மூலம் தனது கருத்தை
மீண்டும் வலியுறுத்துகிறார் வள்ளுவர்.

ஒன்வொரு உயிரும் பிறவி எடுத்தும் தான்
செய்த விளைபயனை அனுபவிக்கும்படியான
அனுபவிக்கும் பொது வேலும் துன்பங்களை தீவ
ிரங்களைச் செய்யும். இன்னவா வினை செய்வ
தனாற் பிறவி எடுத்தும் பின்பிட்டுமாதனால்
வினை செய்ததற் தொடர்ந்து நிகழ்வனவாம்.

வினை செய்வதற்குக் காரணமாயிருப்பவை
விநாபு செராப்புகள் புண்ணிய பாவம் பயன்
களாயிடு இன்ப துன்பங்களை அனுபவிப்பதற்
கெற்ற வகையில், உயிரின் விநாபு செராப்புகள்
தூண்டப்படும். அதன்மூலம், இவ்வாசனே அறிவு,
இச்சை, செயல் என்பன உண்டு. அறிவு இச்சை
செயல்களில் விநாபு செராப்புகள் தீசையைப்
தோற்றவை. இவை புண்ணிய பாவச் செய்க்கைக்கு
முன்பு ஆள்மாவை தோற்றுகின்றன. அதனால்
இவ் விநாபு செராப்புகள் கண்டறியும் எனப்படு
கின்றன. "கண்டறும் மூலக் கட்டிடக் காரிய மாக
மாய் நிந்தும்" என்கின்றார் அருணாசலி சுவர்

சார்பார். இந்தக் கனம் மூலமாயிடு திச்சையை 'அவா' என்று சொல்லும் குழம்பிடுகின்றார் என்றுரை.

"அவாவென்ப எல்லா உயிர்க்குமேல் ஞானமுந் தவாஅப் பிறப்பினார் வித்து."

என்று வள்ளுவர் வாகது. தவாஅப் பிறப்பு என்பதற்கு, செடாது வந்தென்ற பரிபொருள் உடைய அருள்வார பரிபொருள்.

மீறப்பு, தூய்ப்பு, பிணி, மூலங்களால் வருந் தவாஅக்களை உணர்ந்தோர். மீண்டும் மீண்டும் பிச்சிபிச்சு அறவந் துன்பத்திலிருந்து விடுபடவே ன்ரும்புவர். மீறப்பினின்று விடுபடவேண்டுமா னால் கனம் மூலமாயிடு அவ்வளை அருக்க வேண்டும்.

"ஆசை அறாநின்கள் ஆசை அறுமின்கள் ... ஆசைப் படப்படி ஆய்வந் துன்பங்கள்" என்பின்றது திருமந்திரம்.

"ஆரா இயற்கை அவா நிப்பின் அழ்நிலையே பேரா இயற்கை தரும்."

என்பின்றார் வள்ளுவர்.

ஆரா இயற்கை அவா - ஒரு வளமுந் நிரி பாது இயல்பினையுடைய தவா. பேரா இயற்கை ஒரு மாற்றம் நினைதனின்காத விடும்பம்.

என்க சித்தாந்தத்தில் சீவம் பத்தேவனார். பாயம் மூலத்தேவனார் புக சதசத்தேனவுந் வார்ப்புந். சதசத்தேவனாய் உயிர் சத்தாயி பிளத்தவன் சார்ந்து பிளத்தின் வண்ணமாய்ச் சீவத்தை அனுபவிக்கும். மூலத்தாயி பாசத்தைச் சார்ந்து மூலத்தின் வண்ணமாய் ஆய்வேய் மூலம் விக்கும். உயிருத்தாய் இந்த இரண்டு சார்புகளில் ஒன்று மெய்ச்சார்பு; மற்றது மெய்ச் சார்பு. மெய்ச் சார்பு பிணி. மெய்ச் சார்பு பாசம். பாசமாய்க்க விட

டுப் பதிமையப் பற்றினால் பிணிக், வணம் மூல மெய்ப்பது வள்ளுவர் ஆறுந் வசவசித்தாந்தம் கூற்த்து.

"சார்புணர்ந்து சார்பு செடவொழுகின் மற்றழித்துச் சார்தரா சார்த்து போம்."

என்கின்றது திருக்குறள்.

மெய்ச்சார்பாகிய இறைவன் பற்றிது மற்றவன். மூலமாய் மூலமென்கொண்டிப் பற்றாமல் கதத்தனாய்க் நிற்றும் இயல்பில்லாது. மூலமாய் மூலமாய்க்கும் அங்கை பதி என்தும் இரண்டில் ஒன்றைச் சார்த்தி நிற்றும். மூலமாய் மெய்ச் சார்பாகிய பதிமையே பற்றினென்றும் பதிமையிற் பற்றுவதற்குப் பின்புச்சுப் பற்றை விடவேண்டும்.

"பற்றுக் பற்றற்றான் பற்றினை அப்பற்றுகள் பற்றுக் பற்று விடற்கு."

என்று ஆறுமீனார்) என்னுரை.

பற்றற்றான் பற்றினைப் பற்றுக் என்ற வள்ளுவர் கூறவற்கு செடபொருடைய உள்ளத்திலே, பற்றுற்றான் பற்றினைப் பற்றுக்கற்றது என்ன செய்வ வேண்டுமென்றும் சிவம் என்றும், வள்ளுவர் துண்கிணாவுக்கும் விடை கூறியிருக்கிறார்).

'இத்கள் சார்பு நாசுத்துக் கிடைத்தது கடவுளை வணங்கி மூலத்தின் பிணிக் மூலத்தே பொருட்டிடமாய் என நாவனர் கூறியது போல், 'படித்தவனாய்ப்பாயன் கா வுணை வளங்குத்தலேயாம்' எனக் கூறும் இருதிய வள்ளுவர், மூலம் கூற்த்து

"கற்றதனால் ஆய பயனென்கொல் வாலறிகக் கற்றானள் தொழாஅர் எனின்."

என்று மீனா வாய்ப்பிணிக்மூலம் கூறகின்றார்.

கா வுணை மனம் வாகுதக் கமயம் என்பார் மூலத்தினதும் சார்படவேண்டு மென்பவையத் திருநாவுக்கரசர் மனமிகின் பாடிய திருவந்தமாலே

மேல்கொண்டினை வினா விழிநென்கவி - சுவாமி நம்பலன்
மேல்கொண்டினை வினா விழிநென்கவி - சுவாமி நம்பலன்
ஆவா அறிந் திலை போன்ற சிறந்த செவ்வய இவ்வகத்தில் இல்லலை எவ்வுழி அறந்த நிகரானது வேறு இல்லலை

நெய்சாகக் கூறுகின்றது. கடவுளை மனம், பொழி செய்கையில் வழிபடவேண்டுமென்பதைத் திருவள்ளுவரின் களிப்பிரகடம் என்றார்.

“மலையிவச ஏகிவான் மாண்டே சேர்ந்தார்
நிலமிவச ந்தி வாய்வார்”.

என்று மனத்தினால் வழிபட வேண்டுமென்பதை அடியின் மூலம் இதற்குள்ளே “மலர்” என்று சொன்னால் வள்ளுவர் உள்ளக் கமலத்தைக் குறிப்பிடுகின்றார்.

அவ்வழிபாடு பற்றிக் குறும் வையித்தார்தம். புருசு நடுகைத் துபானத் தானமொன்றும் உந்திசைய மூதகமானமெனவும் இய்ய காமலத்தைப் புலைய மாவமொன்றைப் குறிப்பிடுகின்றது. மேலே கூறிய “குறந்தை விளையார் தருந் பரிமேலமுத” “தலைபாவி நிலைவாரது உள்ளக் கமலத்தின்கண் அவரவர் நிலைந்து வடவேடு விவர்ப்பு வேரகின், ஏவெனன் என இறந்த காலத்துந் களிவார்” என்கின்றார்.

“நெக்கு நெக்கு நிலைபவர் நெஞ்சளே
புக்கு நிறந்தமொன் னார்சனடப் புண்ணியன்
பொக்க மிக்கவர் புவநீருங் கண்டு
நக்த நிர்ப்பர் வலுதமை நானியிப.”

என்கின்றார் அப்பர்.

“...வெள்ளைநிறப் பூமலல்ல வேறெந்த மலருமல்ல
உள்ளக் கமலமடி உத்தமனார் வேண்டுவது”

என்பது எமக்கெல்லாம் பரிசுசயமான பாடல். இப்பாடலும் இவ்வாறான இயைப்பில் வாய்த்த வழிபட வேண்டுமென்பதைப் வலியுறுத்துகின்றது.

“ஆளுசேர் இருவினையுந் சேரா இறைவன்
பொருளோர் புகழ்புரிந்தார் மய்தி.”

என்றத் திருக்குறள் இறைவனை வாக்கினால் வழிபட வேண்டுமென்பதைக் குறிப்பிடுகின்றது.

இறைமைக் குணங்கள் இவ்வாயினால் உடைய அங்கத்தி நுதிநிலை கருக்கிற புகழ்கள் பொருள் வேர்பாசுகளில், துளை நுற்றலும் உடைய இறைவன் புகழே பொருளோர் புகழ் எனப் புகழ் என்று பொருள்போர் புகழ் என்கின்ற விளக்கத் தருகின்றார் பரிமேலமுதர். புரிதல் - எப்பொழுதுதான் சொல்லுதல். இறைவன் புகழை எப்பொழுதுதான் சொல்லுதல் - பவப்பற்று வற்றும் போதும். பவப் பற்றற்ற உயிர் பதையை அடையும்.

“...பொற்றிப் புகழ்திறுந்து பொய்கெட்டு மெய்பானர்
மீட்டிக்கு வந்து விலைப்பிறவி சாராமே
கள்ளப் புலக்குரம்பைக் கட்டளிக்க வல்லானே”
என்பின்றது திருவாசகம் (சிறாராணம்).

சேலீ, முக்குத் கண் மத்தலிப அழிந்த பொற்கள் புலன்களைக் கொள்வதற்குரியவை. வெள் இயற்கை அது சேலாத செலியானால் அதனாற் பயனில்லை. எந்தப் பொற்பும் அதுனாற் கொள்ளப் படும் புலனைப் கொள்ளவில்லையானால் அதுனாற் பயனில்லை. அது போலவே எமக்குத் தலைபிடுததும் அதனால் என்குனத்தானாயிப இவ்வாறான வையகெளகிளலை பாணல் அதனாலும் பயனில்லை என்பதே.

“கோளில் பொழியின் குணமலவே வண்டுகைத்தான்
தானை வணங்காத தலை.”

என்று கறுவன்றார் வள்ளுவர்.

குணம் - பயன்.

“கலையிப நீ வணங்காய்” என்று அடியெடுத்தும் திருவள்ளுவரின் திருவாக்கானால் பாடினார். வள்ளுவர் திருவாக்காய் கற் பதற்கும் ஒருபடி மேலே சென்று, “கலையிப நீ இறைவனை வணங்குமிடம் உள்ளாற் பரிபாசனமில்லை” என்கின்றார். இன்னாறு மனம் பொழு மெய்பானால் இறைவனை வணங்கவேண்டுமென்கின்றது திருக்குறள்.

அடிவழியாடாமையே போகும் அட்டாங்க யோகம் எனப்படும். அட்டாங்கம் எட்டு உறுப்புகள். அவை இயாம், நீ யம், முதல் சமாதி ஈறானவை. அட்டாங்கத்தில், முதலிரண்டு உறுப்புகள் யோமம் யோமம் என்பன. இயாம் யோமம் காந்தேன விலக்கப்பட்ட ஈர்ப்பைச் செய்வது விடுதலை யியாம் யோமம் வேண்டியவை விடுதலைச் செய்வது செய்வது வேண்டியவை யோகம் ஒழிக்கத்தலை ஒழிப்பனையாகக் கொண்டதென்பது வெளிப்படல.

அடிவழியாடாமையே போகும் யோகம் யோகம் ஒழிக்கத்தலை ஒழிப்பனையாகக் கொண்டதென்பது வேண்டியவை விடுதலைச் செய்வது செய்வது வேண்டியவை யோகம் ஒழிக்கத்தலை ஒழிப்பனையாகக் கொண்டதென்பது வெளிப்படல.

"எட்டு நாணியை வெண்டவன் சேவடி மட்ட ஓர்ஜிடு வார்வினை மாயுமால்.."
என்பவழி திரும்பிப்பெறலாம்.

சொல்லானம், ஐம்பொற் அடக்கல், பொறை, காரன், அறிவு, வாய்மை, தவம், அன்பு என்பனும் எட்டு ஒழுக்கங்கேடுகளைமற்றும் எட்டு மலர்வனமாக உடற்கவையே வேட்கின்பது வைகாசித்தந்தை.

இவற்றில் கொல்லானம், பொறை, அறன், அறிவு, வாய்மை, தவம், அன்பு என்பனும் ஒவ்வொன்றையும் பற்றி ஒவ்வொன்று ஒழிப்பதற்குக் கார்பிரிடுக்கியார் வள்ளலார்.

ஐம்பொற் அடக்கல் பற்றி.

"பொறிவாயில் ஐந்துகவித்தான் பொய்தீர் ஒழிக்க நெற்றின்னார் நடுவாழ் வார்."

என்னும் திருக்கூற்றினிதும் பிறனி வெகிலிதும் கார்பிரிடுக்கியார் வள்ளலார்.

இதில் வாதம் ஐந்தகவித்தான் என்பதற்கு. ஐந்தகவித்தவன் எனப் பொருள் கொள்ள பொறிவாயில்களை அடக்காதபோது, ஒழுக்கநெறி பிறறல்

கடாநாகனன் இவ்வாறு பொருள் கொள்ளுதல் இன்றியமையாததாகும்.

பொய்தீர் அடக்கிய எட்டு ஒழுக்கநெறி களையுங் கடைபிடுகத்து. இவ்வாறையே பின்பு திருவடிகளாகத்தேர் தேர்வெனத்திரிய மலர்வனமாக் தாயி னாழிபுறமே நுள் ம ளினை அற்றார். அறவியென்பது மேலே கூறப்பட்ட திருக்கூற்றுத்தொடரையில் கூறப்பட்ட.

பொறிவாயில்களை அடக்கியவென்பதென்பது வள்ளலார் அறுவது போலவே அப்பதும்.

"பொறிப்பு வண்களைப் பொக்கறுத் தன்வந்தை தெறிப்ப நுத்து நினைந்தவர் சிந்தையுள் அறிப்பு நும்அழு தாயவன் ஏகம்பம் குறிப்பினாறு சென்று கூடித் தொடிதுமீ."
என்பவழி.

திருக்கூற்றுள் கூறப்படும் எல்லாக் கருத்துக்களும் சைவ சித்தாந்தத்துக்கு ஏற்புடையன; மறுபாயங்களுக்கும் ஏற்புடையனவல்ல. தடவிப் பார்த்துக் கண்டதென்று சொல்லவரும் உடம்பையாகவும் மூராயாகவும் அவராவும் வேண்டிய உறுப்புகளை வளம் தளவகன் பற்றித் தாயவனின் முழுமையான காரணத்தினால் அறவன் இயங்கிய போல் வைகாசித்தந்தை துணைகிட்டு திருக்கூற்றினால் தாது சாய நாலெனக் கருதுபொருடல் மூரண்பட வேண்டிய வேலை. எல்லாக் கருத்துகளும் இயங்கிய தேர் பெனக் கருதுதல் சைவ சித்தாந்தத்துக்க்க்கலை.

வெந்த நீறு விளக்க துணிந்தவர்
கந்த மாயவ நினைவட பவையிலார்
என்கை இயற்கு கொய்தர் வண்களை
துக்கக் கண்ணார் அறப் சிந்தாரே.

கண்ட முனித சிவான்கைக் கொண்கார்
வினிட வண்கைக் கிவ்வாய் கவந்தினர்
கண்ட ஐந்தி மறந்திடு வண்களைக்
கொண்குக் கண்ணார் அறப் சிந்தாரே

தாய்நிலை (விதி) என்று சொல்லப்படுவது, தலை இவ்வாறென்பும், தவம் இல்லாத அத்தளமை, வெய்யான புறம்பொருளை வேண்டி, தானே கின்றும்.

சமயம் சமயீ

முதலாம் அம்மாநாதன்

“எத்தவகைய மனநிலை உடையாருக்கும் உயிர் காட்டுகின்ற முறையில் இருந்த சமயம். மக்கள் வாழ்க்கையில் இரண்டறக்கலந்து அவர்கள் இரத்த ஓட்டத்தோடு கலந்திருந்த சமயம். இன்று வெறும் வெளிப் பூச்சாய், ஆரவாரம் உடைய கூலித்தகராசிய் நின்றுவிட்டமையில் உண்ணாச் சமயத்தைப் பற்றிக் கவலைப்படுவார் யாரும் இல்லாமற் போயிற்று. அப்பாலும் அடிசுரந்தார் அனைவரையும் உணர்வு தித்திக்கொண்டு அகில உலகத்திலும் உள்ளார் அனைவருக்கும் பொதுவாக இருந்த சமயம் - இன்று நிலையாது - இன்று சைவம்மாப் பாடு என்று சுறுகின்ற முறையில் காப்பாட்டுச் சமயமாய் நிற்கும் துவலநிலை ஏன்? - இயல்பிற் அச்சு, சூனசம்மந்தன்.

தூணம் - சூனி, மண்பு - மண்பி, நீர்த்தகரம் - நீர்த்தகரி, பாவம் - பாவி போன்ற பூதாபிரயோகங்கள் பொருள் பொழிவுகளைக்கூட ஒரு தூணத்தில், பெய்ரிலின் வெளிப்பாடு தொடர்புடைய இயல்பை வார்த்தையிற் பிரதிபலிக்கிறது. அன்புடையவன் தன்னை, கொலை புரிவான் மொலையின் தூணம் சூனி மூலம் மலிப்பினால் போன்ற பன்புடையவன் மண்பு எனலாம். நெருப்பின் மண்பு வெளியின் மண்பு வெப்பம், ஒரு கண்ணம், குளிர்நாறும் அப்படியே, மாயைச் சைவம் நெருங்கிய உறவு மாயை, வாய்சம் என்பது திருவாய்வம் என்றால், அதன் வாய்சியம் (பெய்ரின்) இளறவுகளை எனக் கூறியவர் மணிகொழியார், பாட்டில் அமைத்தவர் சைவிரகாசர். ஒருவரை நாம் முத்திகாரி என்கிறோம். அது மலிப்புக் கருக்கிறது? கோபம் என்ற பண்பின் வெளிப்பாடு கோபீ என்ற பெயரை அளருக்கு வழங்கியது. இத்தேசோல செம்மை - பாவை போல்வனவும், தீவ்வணியம் நித்திக்கையில் சமயம் சமயி என்ற கோடிச் சொற்கள் ஒப்பாய்க்கத்தக்கன. இப்பிரயோகம் சமயத்தைப் பற்றி மனக்கம், (நெறி) சமயமுறி வார்ப்புரை

வைபுமே சுட்டிப் போய் அழகுறாள்ள பிரயோகமே. மேலும் வாய்ப்பின் இன்றிமயமானாய் - அழகி நெருப்பா வாழ்வும் இத்தொடர் மூலம் நமக்கு அறம்புத்தாட்டுகிறது. இயல்புடையவன் அழகிநறு எனலாம். இது மலிப்புத்தொடர்க்கும் உரிய துணைப்பாடு.

இளவல்க்கலை பழக்கத்தின் மூலமுறையில், அனுசரிப்பிற் பல் சமயங்கள் உள்ளன. அப்படியும்பின் லாபிதாக்களின் திருமாயத்தாலும், வணக்கத்துக்குரிய வாழி தெய்வங்களின் சிறு நாமங்கள் மூலம் அச்சமயத்தின் அளவுக்கப்படுகிறார்கள். அம்மலிப் பாயத்தை அனுஷ்டிப்பவர்களுள் தம்மை இன்ன சமயத்தவர் என்று அளபாளம் (முத்திகார) காட்டிக் கொள்ளுகிறார்கள். எல்லாம் சமயிகளே. மலிப்பின், நிச்சரவாதிகள் அழகி வாழிமலும் இவ்வலகிற் பரவலாக வாழ்க்கின்றார்கள். மதம் என்பது நமக்கையில் அழகி யோபும் எனலாம். சமயம்பின் அடிப்படை, கொள்கை, கோட்பாடு எல்லாமை மலிவு அழகி யத்தொடு தொடர்புடையன. மலிப்பின் பல்வகை சமய அமைப்புகளைந்த சமயிகளும் இளம் பிரிக்கப்படுகின்ற. எப்படி கோக்கினால் சமயியாய் இருப்பவர்கள் பதிகாரிற் பொருத்திய மலிவு இளமே, அனுஷ்டியம், அடிப்படை வெளிய்பாடு போன்ற எல்லாமை மலிவுகொடு நினைப்பினைந்தகலவே, தீவர்களிடையே பொதுத்தொழும்பு என்பது, சிறப்பம்வல்லாம் உண்டு. மலிப்பின் என்ற பொது பன்புடன் மதம் என்ற அளப்பால் அழகி சிறப்பம்வல்லாம் நின்று உண்டு. மலிப்பின் பத்தகம், பத்தியுறு பொது எனின், இறைபுத்தி வாழ்பாரும் பொது எனலாம். உண்மை போலன், நீதிகாத்தல், அறம்பேணல், படுமலிபாரம், பன்புடையன, அன்புடமை போய்க்கை பொதுத்தொடுகள்.

Unity of religions is in freedom from desire, and that freedom from desire is the fruit of the love of truth.

மன்தம் பேணவேண்டிய அடிப்படைகளும் மதுவாதிக்கு உரியன. பேணுபவனே சமயம். மதுவாதி பெயரற்ற சமயம் என்பார். தளவளை அண்டிப் போய்வானே 'தது ஒழிய நன்மை செயல்' எச்சமயத்திலேயுக்கு ஏற்புடை ந்து என. பொது மேக்சில் துலகலாயிற், சிற்தலாயி, பொத்தூர், வணைவர், வலாயி போன்ற வாய்க்காறு ஒய்வொடுத சமயத் தலாயி அடுத்த சட்டமயத்தையே துறப்பிடுகின்றன. இவ்வாயி வேறு சமயப் பிரிவுகளும் உண்டு. இப்பொருளான சமய நாட்டமுள்ள மயவகை நிரம்பிய நாடுகள் தன்மையால் பெற்றும் அவற்றுக்கப்பும். இவை தத்தமகதரிப சமய அடிப்படை களைத், வொள்ளை மேய் பாடுகளைப் பேணல் காக்கின்றன. இந்துக்கள் இந்துயியாலும், இஸ்லாமியர்களும், கால்கத்த மல் நாடுகளிலும் வாழ்கிறார்கள். இவர்கள் மலேயியா, சிங்கப்பூர், தென்னாப்பிரிக்கா, நியூ, மெய்லியன், துற்தோயேசியா போன்ற நாடுகளில் ஏறவேண்டி குடியேறினர். கண்பது வளியின்றது மலேயா, அமெரிக்கா, ஐரோப்பா, பிரித்தானியா, அலகஸ்திரியா போன்ற நாடுகளிலே கண்சமயவ வகை சமயிகள் பண்பிப்பாற்று வாழ்க்கையர்கள். சுடிய அழக்சாநி இவ்வகலை முறையிலே இந்து செய்யுகளினர். முடியகளை இவர்கள் தமர் பிறந்த மண்ணின் பாய்ப்புராய்களைப் பெரிதும் பேணி வாழ்கிறார்கள். தமர் படுத்த நாட்டின் பிரிபட்டத்திலும் கர்மை இவ்வகத்துக் கொண்டார்கள். போற்றியுயி பதே. என்னும் சைவ சமயிகளான ஒய்வொடுதலும் மேல் படுத்த வாய்யம் இவ்வகமற் தமர்ந்த இமைநகளை சைவசமயிகளாய்த் தமர் படுத்தி, அடுத்த சமயம் மையிலினாரயும் அவ்வகக்கு ஆய்யம் பித்தி நாய் வலகசமயிகள் என்ற மதிப்பைக் கட்டி வளர்ம்களர் வேண்டும். ஏனெனில் வறங்கால வரவற்று ஒடுகளில் வர் சமயப் பதிவு இடம் பெற்றபோது அடிபடை வரவாய்யம் சமயமாய் தம் நாடுக்கூடாது. வாலினான இவ்வகமற் சந்த தரிசின தம் முடியகைகள் பாடுகளை காணவும். அவற்று பிரதையாயக் கொண்டு உலக சமய மகாயடுகளிற் தம் பிரதிநிதித்துவம் பெற்று, மேல்வாங்கிகள் வலகத்தின் பெருமைப உலக அறங்கில் நலவெயிருத்தலும் இடவகாக்கொள்கார்.

சைவத்தின் மையம் உள்ள புனிதமான வாழ்க்கையின் அச்சானிடமும், வாய்க்கார் சமயமும் சமந்தராக் மேருவகளைக் சமயி என்பவல் தான் பிரந்த சமய உணமைபவை அனுசரித்து வர வேண்டும்.

இவ்வாறு சைவசமயம் வேறார் சங்குதான். அபக்சிரிபைமகள், அலகாயி, விழாகமல் போன்ற மேறுபொருள்களைப் மட்டும் சமயம் என்ற சர்க்கரை காரிற், அளவுக்கு மாறியிப்து, மாற்றும் மலர் திள்ளது. அலகாயி, ஐடறம்தான் சமயவள்ளு. கடிபவலா கொள்ளை மேய்ப்பாடுகள் நம்மேயு சேர் மணமாத் ஆய்மெ வந்தலை திட்டும்பாபித்த இய்ய சமயம் இல்லை வலகமம், உணமைச் சமயியின் வாய்க்காநி, பக்தியபி, மலா முறை பற்றித் தேவார ஆசிரியர்கள் நல்ல மண்பபதிவ களை விட்டுப்பயிவர். கனவே பொது வாய்க்கார். சமயநொய்யும் மேல்வகை அவ்வாறு பபுத்து அடிபடை அபவாய்மை அடிபதித்த, மேற்கொள்ள வேண்டும். மாற்றிக்கு அபர் வலகமெள்ளைப் பார்ம்களார்.

கோடி தீர்த்தங் கலந்து குளித்தவை அடினாலும் அரணுக்கள் பிலையேயல். ஒடுநிர்வை ஒட்டைக் குடத்தம்பி முடி வைத்திட்ட முர்க்ககளைப் பொகுகமே.
- திருமுறை 5.99.9

அவர் காலத்தின், இருந்த வேண்டிகள், வேறு மேயல், அங்கம் ஒதுகல் மக்களை உயிலிப்பும் என்ற கருதியை மாற்றி, ஒரு சமய உறவுபபத்தை அடிமல் அர்ந்ததும் அப்பறப்பா சிப்சுத்தாய்மல், கோடி தீர்த்தமடல், அரிடெகம் பெய்கல், தமர் வளப்புகள் போன்ற கரிமையாய் புகுகள் ஆய்யம் அக்தானிகளை இகக்சி ஓர் முடியகவகை உலக மையால் இதைச் சாடுமியாய். ஒடுநிர் தண்ணீரை ஒட்டைக் குடத்தில் அடைப்பவன் ஓடுநிர்வகை வன், யாவளர், பரிவர். ஆணை நன் பிழையல் உயலாத ஒடல் ஓடுகதை முடி வைக்கறானே உள்ளே நிர் இடுக்கிறதென்ப வேளாயால். இது பேய்க்கை இறைபக்தி பற்றாவினாதவாய்வு (மட்டி)

அறவரை வினாக்கள் - 1955 - சிற்றார் எந்தும்பர்
அறவரை வினாக்கள் - 1955 - சிற்றார் எந்தும்பர்
அறவரை வினாக்கள் - 1955 - சிற்றார் எந்தும்பர்
அறவரை வினாக்கள் - 1955 - சிற்றார் எந்தும்பர்

19. பத்தியே தில்லை என்பதை இப்பதிகம் தெளிவுபடுத்தியுள்ளது. இங்கே மக்கள் வேறு சமயம் வேறாக விடுகிறார்கள். சமகால நடைமுறைகளும் வேறும். அந்தமற்ற சடங்குமேயும் மாபுத் தோற்றம் அளிக்கிறது. இவ் மனமற்றும் செய்யப்படாவிடில் சமயம் வேறு சமயி வேறேதான். எனவே இவ் பிழை செய்வதை, தொண்டு இவை என்போடு வேறேனும், எவ்வாறு செய்தல் என்பதை மீள் அத்தியாயத்திற் தோன் (வேறே) அளவு விதி விட்டு விடப்பார வேக்கிலே இயல்புமிடது. இதை இப்பாடல் பங்குநரர்கள் பித்தனை பாளர்கள்.

"சமயம் என்ற பெயரில் உள்ள வெளிப்புக் கண்கள் அகலாநீரில் நடைபெறும் வாழ்க்கைக்கும் எவ்வித தொடர்பும் இல்லாமற் போய்விட்டது. வேள்கை சோடாடு போய் சடங்கு பாறாய் விட்டது."

இப்பாடலை சமயம் போக்கினால் மனம் அநந்தவர்கள் சைவத்தை நாம் ஒதுக்கினோ - நாம் சைவத்தின் இன்று ஒதுக்குவதா என மனச் சிவனாடுகிறார்கள். சமயங்கள் சொல்லும் பாதையில் சமயிகள் செல்வதில்லை. எந்தச் சமயத்தில் வாழ்பவர்களும் சமயம் கூறும் விதிமுறைகளைப் பின்பற்றி வாழ்வதை மீறக்கொள்வதும் இல்லை. இன்றைய சமயம் மனத்தறுமைய வாழ்க்கையோடு தொடர்புடைய அம்சங்கள் சீர்தலை, அங்குறைகளில் சமயம் ஒரு பதவி என்பது எண்ணுகிறார். உண்மையிற் சமயம் பிழிந்து, சமயவென்பதே வாழ்க்கை, எய்து உயிர்மடி, அங்கு அழகில், வாழ்க்கையில் நம்மோடு பின்னிப்பிணைந்த எல்லாம் அப்போடு தொடர்புடைய பதவி, வாழ்க்கை சமயம் மாறும் மாண்பு சமயி அளவில் அளவுகள் நாம் சமயத்துக்கும் இடைவெளியே இல்லை என்பதை இன்றையது இடைவெளியோடு அளவுகளை பாணத்திற் செல்லச் சமயி அளவுகளை, சமய அளவுகளை, வேறுமையம் கொள்விரால், எவ்வித என்பது நான் இன்றையம் அளவு இன்றையம் ஒர் ஒன்றையாடு ஏற்பட்டது. 10 ஊர்வலம் 10 ஊர்வலம், எனவே கூறு உண்மையம் சமயத்தின் 10 பிழிநாறாய்தும், சமய வாழ்வு என்பதன் 10 எளிதும், அளவும் இறுவாரும், எப்போதும் இடைவெளி சமயினை சமய

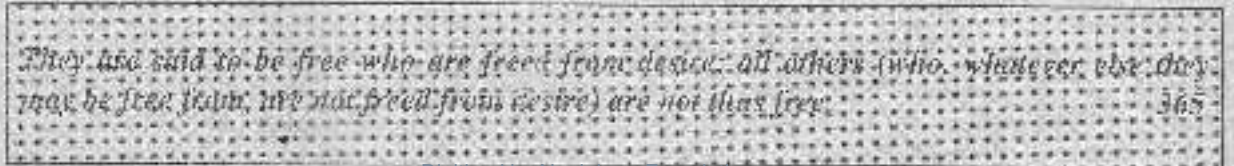
இருக்கிறதென்ற 10 ஊர்வலம் என சமயி அளவு அளவு தலைமார், சமயி பிழிநாறாய்தும் இடைவெளி, தன்மையிடுவதாய்விடும் என்பது.

எனவே வாழ்வு முழுமையும் இறை தொடர்புடைய வாழ்வுடைய 10 அளவுகள் வாழ்வு வாழ்க்கைகளாகும். அவர்களுக்கு இறைப்பொருள் ஒரு கருத்துப் பொருளாய் இராமல் அன்றாமல் வாழ்க்கை தொடர்பு கொண்ட உட்பொருளாகவே இருந்தது. இறைப்பொருள் மனத்தின் எல்லையோடு அளவுகளை இல்லாமல் அறுபுறமும் பெருளாகவே இருந்தது. எனச் சந்தையாளர்கள் எவ்வய வாழ்ப்படுத்துகிறார்கள். எந்த ஒரு சமயம் எவ்வயம் துத்த சூழ்ப்பெற்ற தொன்மையில் ஒருவன் நம் பிக்கை வைத்து அது அடியும் வாழ்க்கையையும் பின்பற்றுவர்கள் அப்பாய்தலைச் சேர்ந்தவர்கள் என்ற சித்தாந்தத்தை மனமையினை தெரிவித்தாமல் மேல் வாழ்க்கையின் இன்றைய அளவு பில் பல் போய்க்கை சமயத்தை வளர்க்கவில்லை. சமயப்பணி செய்பவரும் தன்னை வளர்க்க முயல் தின்றன, மேலில் எவ்வகையான சமயம் மாறாமற் சமயம் தொன்மை மீறக்கொண்டு மக்களைச் சமயிநாறாய்த வேண்டும்.

"மதம் என்பது மனிதனின் ஆற்றலை விஞ்சிய சூப்பற்ற ஆற்றலும், பிரபஞ்சத்தைக் காக்கின்ற தெய்வீக சக்தியும் ஆன கடவுளை நம்புகின்ற பற்றுறுதிகளைக் கொண்ட அகலாய்மாதும். அத்தகைய பற்றுறுதியே இறைவனுக்கும் நமக்கும் உள்ள தொடர்பாகும். எல்லாச் சமயங்களினுடையவும் முக்கிய ஒரு குறிக்கோளானது நாம் புகுதுயிர் பெற்று, நம்மை ஆக்கிரமித்துள்ள அகலாய உணர்வினைப் புனிதப்படுத்தி - உயரிய நிலையில் கரையச் செய்து, அதற்குப் பதிலாகத் தெய்வீகத்தன்மையினை நம்மை வளக்குவிக்கும் சக்தியாக மாற்றவேண்டும் என்பதே."

சமயம் வினாக்கள்

"ஒரு குறிப்பிட்ட சமயத்தின் மரபுகளை நாம் மீள் மரபுகளை மட்டுமல்ல, மனித குலத்தின் எல்லா மரபுகளுக்கும் நாம் சந்ததிகளாக வாழ வேண்டும்."

சைவசித்தாந்தம் பயிலலோம்

சிவப்பிரகாசம்

மார்ச்சுவில் 24, நடராசா

எவ்வறி வசத்த ரிந்த தெனில்உயிர் அறியா தான
அவ்வறி வறியான் அல்ல தசித்தமைஅறியா தான்
செவ்விய கருவி கூடித் தெரிவுறா தருளிற் சேரா
கூங்கற் வணக தெனில் ஒளியிடு னோடுக்த நலிவ. 56

இனி: அடித்து அறிந்தது எவ்வறிவு எனில் -
அடித்து அறிந்தது அறிந்தது எது அறி
வென்று போதான், உயிர் அறியாது - அறிவித்
தானன்றி அறியாமல் பாத உயிர் தானாக அடித்து
அடித்தென்று அறிபாது, என் அடிவழிய அறியான்
முற்றியுள்ள மறுதல்வன் அசத்தமை அடிபுற
பான், அல்லது அசத்தமை உயிரும் அடி
மல்லாத பாத சபாநானல் அடிவும் அறிபாது,
அறி செவ்விய கருவி கூடித் தெரிவுறாது -
பிற்புரி வினை பாத உயிர் நலிவ கருவிகளைக்
கூடி அறியுமெனின் அவை அறியாமல் ப. அருளில்
போதா - ம பிர் அருளோடு கூடி அறியுமெனின்
பெத்த நிலையில் ம பிர் அருளோடு கூடிய பாத
உ இற வணகபாது என்னல் பத்யும் பாதும்
கூடி அறியுமெனின், ஒளி இறவ ஒடுக்த உறா
ஒளிபும் இருளும் ஓடுக்தில் நினைவாயா எறு.

பத் பச பசம் என்றும் இளை ஒவ்வொன்றும்
கனித்தல் அசத்தமை அடித்தென்று குறியாமல் ப
களைக் கூறியின், பசும் பசும் அறியா
பசும் பதியும் அறியா என இவ்விரண்டாகக்
கூறிய ஆசிர்யர், அடிவாறு அறியுதேசி நின்ற
பத்யையும் பாத்யையும் 'வ விரு வகையது
எனக் கட்டினர்).

என அவிவா வாதியும் சிவசமவாதியும்,
ம பிர் பிரபஞ்சம் அடித்தென்று அறியுமென்பர்.

அளவுகளை மறுத்து, அறிவித்தானன்றி அறிய
மாட்டாத உயிர், அசத்தமை அசத்தமை அசத்தென்று
அறிபாமல் அடித்தென்றார்.

சிவத்துவிதிகள் திறைவனும்தல் மரு
ணர்களன்றி, அவன் பிரபஞ்சத்தைச் சுட்டியறிபா
னாயின், அவனை முற்றணர்வுமையவனென்பது
பொருந்தாதென்பர், அவரை மறுத்து, 'என் அடி
வழிபுறியான்' என்றார்.

விவசவாதிகள் இருதீர்யங்கள் அறியுமென்பர்,
அவரை மறுத்து 'அசத்தமை அறியாது' என்றார்.

சிவசங்கராந்தவாதிகள் அறிபும் கருவியும்
கூடி அறியுமென்பர், அடிவா அறிவித்தானன்றி
அறியமாட்டாதானென்றும் கருவி சபாநானலும்
'ஆளி செவ்விய கருவி கூடித்தெரிவுறாது' என்றார்.

சைவவாதிகள் உயிரும் அருளும்புற அறிய
மென்பர், பெத்த நிலையில் ம பிர் அருளைக்
கூடாதானல் 'அருளிற் சேரா தென்றார்'.

ஐயமவாதிகள் பிறியும் பாதும் கூடி அறிய
மென்பர், பத்யும் பாதும் ஒளிபும் இருளும்
போன் தன்மையுமையவ அடிவாறு 'ஒளிபுறவ
ஒடுக்துறாவே' என்றார்.

சத்திது என்ற சத்துத் தானறி பாத சத்ததைச்
சத்தறிக் தகல வேண்டி அசத்திது சத்தி தென்றோர்
சத்திருள் ஒளிய எனக்கண் தன்மை பதாம் அசத்ததைச்
சத்துடன் நின்று நிக்குத் தன்மையற சதசத்தாவே. 57

சிவப்பிரகாசம் ஒளியும் அருளும் திறைவனை
வகையையும் துறும் இவ்வ
வருவியும் அடிவாதியும் ஒளிவகையும் அவன் சிவரீது கண்டு வந்தித்திக் கெடுக்க வல்லவா
துவம் ஆதும் அடிவகையின் அடித் அவ்வகையு அருளி வாழ்வதே அறிய 366

இனி அசத்து இது சத்து என்று அறிபாது. அசத்தாகிய பாசம் அறிவற்ற சடமாதலால் சத்தாகிய சிவத்தை இது சத்தென்று அறிபாது. சத்து அசத்தை அறிந்து அலை வேண்டி சத்தாகிய சிவம் விபரமாக அறிவுடை சடமாதலால் அசத்தாகிய பாசத்தை அசத்தென்றறந்து நீங்க வேண்டியதிருக்கலை, இது அசத்து இது சத்து என்று இ சத்து - இது அசத்தாகிய பாசம் இது சத்தாகிய சிவமென்று அறிவித்து அன்பாகாது. இருள் ஒளி அசாக்கள் தன்மைபுடையும் - இரு வேளே கூறப்படுபது இருமையம் ஒளிபோதி கூடிய போது ஒளிமையம் இருக்கும் இருதரும் ஒளியு மல்ல. பகண்னின் தன்மை போன்ற தன்மைபுடையதாகும். அசத்தை சத்து என்று நினைந்தும் தன் மையமால் சத்தென்று அசத்தாகிய பாசத்தைச் சிவப்போடு கூற நின்று நீக்கத் தன்மைபால் சது சத்துமும் அறு.

சிவம் பெற வழங்கியவன், சிவங்களின் அந்நிதியில் கண்ணொளி பொருளை அறிவாது போல, பெருநிறையிலே ஆன்மாவின் சத்திநிதியில் அணுகுகள் விடாமல்கலை அறிவது போல, முத்தி நிலையில் அங்குள்ளவர்கள் சிவகரணங்களாய் ஆன்மாவின் சத்திநிதியில் நன்று சிவத்தை அறிவுமெனவும் கண்ணாடியின் சந்ததியில் அதன் நிறுவற்கு ஒளிபடும் பவதுபோல, ஆன்மாவின் சந்ததியில் சிவமாகிய அணத்தாக்கு அறிவுண்டாகுமெனவும் கூறலாம்.

தது கரண புலன போதாம்களாய் அசத்துச் சிவமாதலாய், சிவத்தின்முன் முனைத்து நில்லாமைபாலும் அதற்கு அறிவுண்டாதலும் சிவத்தை அறித்தும் முடியாது. அதனால் 'சத்திய என்ற சத்தித் தானறியாது' என்றார்.

சீவாத்துவீத ஐரவி, உயிர்நிலைகள் இறைமையின் உயிரோடு கூடிநின்ற உலயத்தை அறிவான் என

றும் இறைவனாற் பிரயத்தம் உயிர்நிலைமட்டு மெனவும் கூறலாம். விபாயமால் சிவம் அண்ணல் விபாயமென பசு பாசங்களோடு உடனாய் நின்றலால், சிவத்துக்கு வேறாய் உயிர்நிலைமட்டுவதொன்றில்லை.

சிவம் பிரயத்தத்தை அறிவினைமையம் எனும் நின்று எல்லா அணுகளும் ஒன்றாக அறிபிறை தவிர, எம்மைப் போல அறிமயமும் பொருளுக்கும் வேறாய் நின்று ஒவ்வொன்றாய் உயிர்நிலைமடையுடையது. அதனால், 'அசத்தைத் தானறியு பவல் வேண்டி' என்றார்.

சத்தும் அசத்தும் ஒன்றென்பொன்றிபாய் உயிர் ஆன்மா சத்தையும் அசத்தையும் அறிபும். துதனால், 'அசத்திய சத்திநென்றிசத்தி' என்றார்.

ஓர்தலை அறிவான் இ சத்து - அறிபுக்கச்சத்து.

இருளோடு கூடியபோது இருமையம் ஒளிபோதி கூடியபோது ஒளிமையம் அறிந்து அணுகிக்கும் கள் இருளமன்று. ஒளியுமென்று அது அணுகின் வேறான அறிவிபாதுள், அக்கண்ணைப்போல உயிரும் அசத்தோடு கூடி அசத்தையும் உயிரோடு கூடி சத்தமாய் அறிந்து அனுபவிக்கும். அது சத்துமன்று அசத்தமன்று; அவற்றின் வேறான தாகும். அதுமால் 'இருள் ஒளிமெனக் கண் மையமாய்' எனப்படும்.

ஆன்மா சத்தையும் அசத்தையும் அறிந்து அனுபவிக்கமுடியவே, அது அன்விரைவமாய் ஒரே காலத்தின் அனுபவிக்கும், சத்தை முன்பும் அசத்தைப் பின்பும் அனுபவிக்கலாம், அசத்தை முன்பும் சத்தைப் பின்பும் அனுபவிக்கலாம் என்னும் விவா எழுதினற்று. இவ்விவாவுக்கு விடை கூறமுடியாத அசத்தையும் சத்தும் நின்று நீக்குந் தன்மையாத் சதசத்தமும்' என்றார். சத்துடன் நின்று அசத்தை நீக்குமென்றமையால் ஆன்மா

It is the chief duty of an ascetic to watch against desire with jealous fear, for it has power to deceive royal desires.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பக்கைள் சேரமுன்பு அசத்ததுடன் நிரல்பொன்பதும்
பக்கைள் சேர்ந்த ஆன்மா மீண்டும் அசத்ததைச்
சேர்ப்பதென்பது பெறப்படும்.

பக்கைள் விளகு சித்து அறிவு.

இச்செய்யுளில் 'சுருதி' என்பது 'சித்து' என்றும்
பொருளைப் பெறுகின்றது. அக்கணற் சிவம் சத்
துச் சிவம் என்பதும் மானம் அசத்தச்சத்து என்ப
தும் உயிர் உத்பத்தென்பதும் பெறப்படும்.

கண்ணோளி விளக்களித்துக் காட்டி மென்விள் மூண்ம
கண்ணோளி ஒன்றுமீறும் விளக்கோளி கண்டது வறணைக்
கண்ணோளி அகல் நின்றே கண்டதும் வேறு காணாக்
கண்ணோளி விளக்கின் சேதி கண்டதும் சுந்தரேன் றன்றி 51

இனி விளக்கு கண்ணோளி அறித்துக் கண்ட
தும் என்னின் - விளக்குக் கண்ணுக்கு ஒளிவாய்
கொடுத்தும் பொருளைக் கண்டிருக்கின்ற சோனாவம்.
மூண்மம் கண்ணோளி ஒன்றும் இன்றாம் - விளக்
துக் காட்டுவதற்கு மூன் கண்ணோளி என்னொன்று
இல்லையாதும். விளக்கு ஒளி கலந்தவழி
கண்ணோளி அகல் நின்றே கண்டதும் - விளக்
கோளி கண்டது பொருள்களைக் கண்ணோளி
அவற்றின் வேறாக நின்றே காணும். கண்ணோளி
விளக்கின் சேதி கண்டதும் - அங்கொரு
காணும்பொழுது கண்ணோளி விளக்கொளியோடு
கலந்து நின்றால் வேறு காணா - விளக்கொளியின்
வேறாக நின்ற காணாது, கருத்து ஒன்று அன்றா
இவ்வாறு கண்ணோளியும் விளக்கொளியும்
கலந்து நிற்பினும் அவையிரண்டும் ஒன்றின்பது
சுந்தரல்ல - 50.

புணாம வாதிகள் ஆண்டுகிட்டு அறியுந்
பகலும் இல்லை சுவலே அபாயது அறிபுந் தன்
மாயைக் கொடுப்பான் என்பர். அகற் கொள்
வையை மறுத்து அழியவல்லது அறிவுத் தன்மை
புண்பெ ள்பதையும் அகலம் அறியும் முறையையும்

உவமை கூற விளக்குகின்றது இப்பொய்யின்.

நூட்டு வேளையிலே விளக்கு ஒளிவாய்
தருகின்றது அவ்வொளி அகல் அபாயிதள்ள
பொருள்களோடு கலக்கின்றது. விளக்குகின்றது
கூறத்திலே இவ்வளில் இவ்வாறு கண் விளக்கொ
ளியோடு கலந்திருக்கும் பொருள்களைக் காண்
யின்றது. அக்கணல் கண்ணுக்கு ஒளிவாய்மென்பது
பெறப்படுகின்றது.

கண்ணுக்கு ஒளிவாய்ப்பினும் அது விளக்
கொளியுடன் கலந்து பொருள்களைக் காண்கின்றது.
அவ்வாய் கண்ணுக்கு ஒளிவாய்மென்பது பெறப்
படும்.

கண்ணுக்கு ஒளிவாய்ப்பினும் அது விளக்
கொளியுடன் கலந்து பொருள்களைக் காண்கின்றது.
விளக்கொளி மீன் துணைமீன்றிக் காலையாட்டாது.
கண்ணோளி விளக்கொளி நூருக்குமிடத்துக்குள்
கொண்டு விளக்கொளியோடும் அவ்வொளி கலந்து
பொருளோடுங் கலந்து காணும். இவ்வாய் கண்
ணோளியும் விளக்கொளியும் கலந்து நிற்பினும்
அவையிரண்டும் ஒன்றல்ல.

இவ்வாறுமே.

- 1) கண்ணுக்கு இயல்பாகவே ஒளி இவ்வாறு
பேலை உயிருக்கு இயல்பாகவே அறிவுண்டு
என்பதாயும்.
- 2) விளக்கொளி கண்ணோளியோடும் கலந்து
தோடுங் கலந்தால் மாத்திரமே கண்ணோளி
உருவத்தைக் காணும். அவ்வாறு கண்ணோ
விடத்துக் கண்ணோளி உருவத்தைக் காண்
மாட்டாது. அதுபோல முயல்வதால் உயி
வொளி உயிரினோடு கலந்து பொருளினுங்
கலந்து நின்றால் மாத்திரமே உயிரும்பும்
முதல்வனுடைய அறிவொளி உயிர் இவ்வாறு
பொருளோடுங் கலந்து கலந்துவிடத்து உயிர் அறிய
மாட்டாதின்பதாயும்.

அவ்வாறானால் அன்ற அறிவுமீன் கண்ணோளி
கண்ணோளியும் சித்தமாவது
நூருக்குள் தவ்வாறான முறையில் கருத்துடன் அவ்வாறு கோடும்புக்குக் காரணமாக இருப்பினால் அவள்
விருப்பியவளின் காரணமும்.

3) கண்ணொளிபும் விளக்கொளிபும் கலந்து
 நிழலிணம் அகையிரண்டும் ஒன்றல்ல. அது
 போல ஆன்மாவின் அறிவொளியும் அந்நொ
 ளியும் அத்தவியின்பம் அந்நிழலும் அகையி
 ரண்டும் ஒன்றல்ல என்பதையும் விளக்குதல்
 நனவு இச்செய்யுள்.

ஒரிடத் திருத்தல் மயா உருநீயை நிழிதல் ஒன்றாம்
 பேரிடத் துறைதல் தானே பிறங்குறி வாயி நிழ்ரல்
 சேர்வடைச் சுடந்தி அழ்த்தல் ஐயுமிகை சோல்வரி நலிவாரி
 ஓரிடத் துறையும் உன்மை ஒன்றும் உபயம் போலும். 39

இனி: ஓர் இடத்து இறந்தால் - அன்பு நேகந்
 தல் ஓர் இடத்தில் இறந்தாயியெனவும், உரு
 நின்றந்திரிதல் - நேகம் முடிவதும் நின்றது
 நின்றதுபொனவும், ஒன்றாம் பேரிடத்து உறை
 தல் - வலையப் பொருள்களும் ஒன்றாகக் கூடிய
 பங்கும் மயிப ஆனாயினாலும் நின்றது நின்ற
 தாயினவும், தானே பிறங்கு அறிய ஆயி நிழ்
 ரல் - அறிக்க அறிதலின்றித் தானே விளங்கு
 தின்ப அறிவாயி நின்றது பொனவும், சோர்வடை
 உயி நிழித்தல் - துறும் பொருந்திய சுடப்
 பொருள்களாயி மயம் முதலிய சுருவிகள்
 அன்பு வலைய அறிவை - தக்கச் செய்ப்பொனவும்,
 இவை நல்லோர் சோல்வரி - அறும் இயல்புறம்
 களைச் சைவ சீத்தாந்திகள் சொல்வரி, ஓர்
 இடத்து - ஆன்மா அறியும் முறையை ஆராய்
 தத்து ஒளிதரும் உபயம் போலும் அது ஒளி
 வைய நுருநின்ற பங்கத்தைப் போன்றிருக்கும்
 என்பது.

ஒர்தல் - அறாய்தல், உபயம் - பங்கம்.

யோக மருததவரம் விருதி யங்கொடு அன்பு
 சரத்தில் ஒரிடத்தில் இடங்கு வென்றி அன்பு
 ஒரிடத்திருப்பின் அது பேரிட வயளில் நின்றும்
 அறவை அறிய முடியாததாய், உருவடை உபயம்,
 மயம் அறியும்.

சுமணி ஆன்மா உடலெனும் நின்று
 வென்றி உயிர் உடலெனும் நினைந்தும்த
 யனால் பொருளின் சுழத்தி முதலிய அவத
 தைகள் உடலாயி நின்று உடலானருக்குக்
 குறைந்த அறிவும் பெரிய உடலானருக்குக்
 கூடுதலான அறிவும் இறந்தல் வேண்டுட் பெரிய
 னுத்தம் சும காலத்தில் ஐம்புலன்களையும் அற
 தன் வேண்டும் அவயவங்கள் குறையும்போது
 உயிரும் அறைய வேண்டும் இவ்வாறு நுகு
 மையால் அவ்வயவ வெள்ளை பெருந்தாது.

ஐக்கியவாதி ஆன்மா வலைய நிபாயித்து நி
 றும்பொன்பான் அன்பு அவததைப் படுதலாஹும்
 பிறப்பிரமாயிப பொருள்களாகளைச் செய்தலா
 ஹும் ஐம்புலன்களையார் ஒரே நேரத்தில் அறிய
 மையாஹும் ஒன்றாய் மய களைத்ததை மற்றவர்
 அறியாமையாஹும் அறிய மருறும் பெருந்தாது.

சும அவிக்காயது சைவ), சம்பவாத
 வைவ சும்குபர் முதலியொர் ஆன்மா தானே
 அறிபுமன்பர் உயிர் அவததைப் படுதலாஹும்
 ஒருவர் அறிவிக்க அறிதலாலும் சுருவிகளால்
 அறிதலாலும் அவர் மருறும் பெருந்தாது.

நிபாயி வைசெடுக் ஆன்மா அறிவில்லை
 பொருளினவும் மயம் முடிவிய அறவிகள் அதுரு
 அறிவைப் பொருக்கப்பொனவுச் சுறுவர் அறிவற்ற
 மயகலாசிய சுருவிகள் அறிவற்ற ஆன்மாவைக்
 அறிவைக் கொடுக்க வெளங்கு பெருந்தாது.

ஐம்புலனாய பொருந்தாக் சுற்றுக்களைச்
 சைவசீத்தாந்திகள் கையாட்டார்பள் கையாடல்
 இவை பொல்வரி நல்லோர் என்றார்.

ஆவ்வாயின் அன்புளின் தியல்பென
 வெள்ளி பருகம் சார்ந்த பொருளின் வல்லாயி
 விளங்குவது போல் அன்புளின் அசத்தைச்
 சார்ந்து அசத்தின் வன்மைய அசத்தை அறைய
 விக்கும்; சத்தைச் சார்ந்து சத்தின் வன்மைய அச
 சத்தை அறைய விக்கும் என்பதாம்.

(சிவதி அடுத்த இதழில்)

மாஸிட்டபுரம்

சிவலி ச. துரைசுவாமிக்குருக்கன்

முற்காலத்திலே தியோட்டியோபுரம் என்ற பெயரையுடைய ஓர் ஊரானிருந்தான் அச்சொழி நாயகனாகக் கனகாங்கி என்னும் பெயரையுடைய மகனாவியிருந்தான். அவன் யா ஐயுடைய சிநுபையிலேயே கருவியை ஆயினான். ஒரு நாள் அவன் குதிரை முகத்தையுடைய ஓர் கிள்ளாப் பெண்மகன் கண்டான். கண்டவுடனே அவனது மகன் குதிரை முகத்தையுடைய முயற்சியை எடுத்தான்.

கிள்ளாப்பெண் கனகாங்கியே உணக்குப் பந்திரி ஒர்த்துப் பிறப்பான்; நீ என்னைப் பந்திரிச் சீர்த்தமையால் அவன் பந்திரி முகம் உடையவனாயினான். அந்நாளுக்குக் குளமொழியும் உண்டு" என்று கனகாங்கி என்னும் பெண்மகன் சொல்லித் தொழுவேய்வதும் என்று கேள்விநீதல் செய்தான். கிள்ளாப்பெண் "உன்னுடைய பந்திரி கருவிக் குளமையால் குதிரை முகமுடைய நாயகன்" என்று கூறினான்.

கனகாங்கி மூன்று வருஷங்கடந்தி ஒரு பெண் பிள்ளைவாள் பிறந்தாள். அப்பிள்ளை கிள்ளாப்பெண்ணின் சாப்பிடும் குதிரையுடைய மூன்று பாலையி இருந்தான். பெற்றார் அந்நாளுக்கு மாநுதப்புவலீக வல்லி என்று பெயரிட்டனர். மாநுதப்புவலீகவல்லி குளம் நொயினால் வந்திருக்கிறான்.

அவன் தந்திரியில் உள்ள பல திருத்தங்களின் கருவியைச் செய்தும் பல தந்திரிகள் செய்தும் சாயம் நீங்கவில்லை. கிள்ளா அவன் பாழ்ப்பானத்திலேயே கிரிமலை என்றும் தலத்தையே அடைந்தான். அப்பதியில் வீட்டிருக்கிற நகுலேசுவரரை வணங்கி, "அடியெனுடைய குதிரை முகத்தையுடைய குளம் நொயையும் நீக்கியிருக்கிற" என்று பிரார்த்தித்தான். கிளைத்தான் அவனுடைய மனவிலே நொய்நீர் சிநுபை செய்து கரைக்கொடுக்கிறார்.

மாநுதப்புவலீகவல்லி சிவபெருமானையும் நகுலேசுவரையும் வணங்கி, கிரிமலையில்

இருந்து புறப்படும் திடுக்கில் முடியினான். உடனே அவன் குதிரையுடைய நீங்கி அருக்ப மனிதமுக்கத்தைப் பெற்றான். அவனுக்குத் தன்ம நோயும் நாயகன் வலியுடைய ஆச்சரியம் அடைந்து பாபசுவனைத் தடுத்தார்கள்.

மாநுதப்புவலீகவல்லி நகுலேசுவரையும் திருத்தி அவனுக்குப் பந்திரி கருத்தில்காதலனாகக் குதிரை முகம் நீங்கியமையைத் தவறு செய்துமே கருவியும் வழி அறிவித்தான். சோழர்கள் அதனை வாசித்துச் சந்திரமையடைந்த. அவன் மகன் பெரினால் பல தந்திரிகளைச் செய்தான். அவன் தனது பந்திரி மன்கேள்விப்படி அடியெனுடைய வய திருத்தமும் ஒன்றைச் செய்து அவனுக்கு அனுப்பினான். அந்த உருவம் முய்க்கலத்தின் வழியாக வந்த நோய்த்தது. அந்நாடுகவாயியினுடைய திருவருவம் வந்து திரங்கிய கருவியை தினாலே அந்தவரை கவனிக்கொண்டவரை என்று சொல்லுகிறார்.

மாநுதப்புவலீகவல்லி கிரிமலையில் திருத்தித் தீக்கிலே ஒரு திருத்தியில் கருவித்தான். அந்நாடுகவாயியில் தன் பிதா அடியெனுடைய திருவருவத்தைக் குமரத்திரிம என்றும் துரை முறையுடைய திவாரியானையைக் கொண்டு திரிட்டை யொலித்தான். நித்தி பழகை மகேசுவரம் முறையிலுடைய கிரமமாதர் பெயரிட்டது வந்தான். அவனுடைய சிவபெண்ணிச் செயலைப் பாராட்டாதவர் திண்ணை. அவன் கிளைத்தவரை தந்திரி தலத்தையுடைய இருந்து அக்கடவுளுடைய திருவடிக்களைச் சேர்ந்தான்.

மாநுதப்புவலீகவல்லி என்னும் பெண்மகன் குதிரை முகத்தை விட்ட கருவியைத் தவிரும் அந்நாடு மாஸிட்டபுரம் என்றும் பெயரைப் பெற்றது.

அவர்களுக்காக (திரு. கி.வெ.சு.பு. அ.வ.நி.சு.அ. உட்கண்டை) அகாஷி) பெண்ணியை வணங்கி
 தலை. இலங்கைவந்த, அந்நாடு வந்த, தன்ம திருத்தம், அவர் திருத்தம், தந்திரி, எல்லாத் தனித்தனியும் பெண்ணியும், விடாமல் வந்திருக்கின்ற, திருத்தம். 368

சீவகாண்டம் சீவராத்திரி

1- மகா சீவராத்திரி

இது மகா சீவராத்திரி தேய்விரைச் சதரத்தசி அன்று வந்தது அன்று திரயோதசி மூர்த்தி நாளிகைக்குச் சதரத்தசி விபரிக்ரீர்ப்பது உத்தமம். திரயோதசி பதினொன்றேகாம் நாளிகைக்குச் சதரத்தசி விபரிக்ரீர்ப்பது உத்தமம். திரயோதசி இவ்வீச் சதரத்தசி இரப்பது உத்தமம். இரப்பது அன்றைய திராத்திரிக்கு அயாவாசை ப்ரவேசிக்கது ப்ரபாப சீவராத்திரி. இந்த மகாசீவராத்திரித் திவ்யத்தில் இரப்பும் திரயோதசி பரம சீவத்திற்கு தேகமாவவும் சதரத்தசி தேகியாகவும் அன்றிச் சக்தியாகவும் சீவராகவும் கருப்பிர்ப்பதிர்ப்பது.

2- மகா சீவராத்திரி

தீவகாண்டமேயன்ற திரயோதசி முதல் அரப்பது நாளிகை மூராவாசை திருப்பது மகா சீவராத்திரி எனப்படுகிறது.

3- திருவிளையாடல் சீவராத்திரி

இவ்வொரு மாதத்தில் இவ்வீச் சதரம் வளர்ப்பிறை. தேய்விரைச் சதரத்தசியில் வந்தது தேய்விரைச் சீவராத்திரி எனப்படுகிறது.

4- மகா சீவராத்திரி

அதாவது தேய்விரைப் பிரகலாப நோய்க்கிப் பதினென்ற நாட்கள் வரை நாளிரோழம் இரப்பது அன்றைய சதரத்தசியன்று விரதம்சுரப்பது மகா சீவராத்திரி.

5- மாத சீவராத்திரி

மகா	தேய்விரை	சதரத்தசி
புத்திரி	வளர்ப்பிறை	தேய்விரை
சீவிரி	தேய்விரை	அரப்பது
சைவாசை	வளர்ப்பிறை	அட்டம்
புத்திரி	வளர்ப்பிறை	சதரத்தசி
அரப்பது	தேய்விரை	புத்திரி
புத்திரி	வளர்ப்பிறை	அட்டம்
புத்திரி	வளர்ப்பிறை	திரயோதசி
புத்திரி	வளர்ப்பிறை	திரயோதசி
புத்திரி	வளர்ப்பிறை	சதரத்தசி
புத்திரி	தேய்விரை	அட்டம்
புத்திரி	வளர்ப்பிறை	சதரத்தசி
புத்திரி	தேய்விரை	சதரத்தசி
புத்திரி	வளர்ப்பிறை	தேய்விரை

Here is no sorrow in those who are without desire, but where that is, sorrow will necessarily come, more and more. 168

சிவவாத்திரி சுவாத்திரி

சிவவாத்திரி என்பது சீவனை வழிபடுகின்றதே சிறப்பான இடம் எனப்பொருள்படும். சிவனை வழிபட்டு அருள்பெறுவதற்குரிய இடம் இதுவாகும்.

ஒரு கம்ப முடிவிலே ௨ லக்ஷ அனைத்தும் பிரளய வெள்ளத்தால் அழிந்து அழிப்பவாற் பிரம்மதேவனும் இறந்தான். அவ்வேளை எங்கும் தீரன் கிடங்கதா அந்த இரவு வேலையிலே உடம்போன்மடி உறக்கமன்றிக் கவர்விழிந்து இறந்து மெய்மன்போடு சிவனைப் பூசித்தார். அற்புகையின் வழியாக மலிநிச்சி அடைந்து இறைவன் அரை முன் தோன்றினார். இறைவி பெருமனைத் துதித்துச் "சுவாமி இன்பிலத்தைச் சிவவாத்திரி எனவும் இன்பிலத்தின் விழித்தருந்து திண்மை தோழுவாய்களங்க சுகபர சௌபாத்தியம் அருளவேண்டாம்" எனவும் வேண்டினான். இறைவனும் அங்கொடு ஆதக என அருளினார். இது சிவவாத்திரி அமைவு யுடையதெனக் கதை.

அன்றொர் உதையம் ௨ வந்தி. ஒரு பிரளயம் முடிந்த பின் விஷ்ணு நாயுட உத்திக் கமலத்திற் பிரம்பலேனைவி படைத்துச் சிறுமீழ்த் தெயுநிகை நாயுத்தாய் அனை அளித் தான் பாற்கடலில் பள்ளி கொண்டார். பிரம்பலம் ௨ லகு, உயிர் அனைத்தும் படைத்துத் தன் தெயுநிகை எண்ணிக் கர்வம் மொவ்ப்பான். பின் பாற்கடலில் பள்ளி மெய்நெய் விஷ்ணுவிடம் சென்று நி யார்? என வினாவினார் என்னை இவ்வண்ணம் வினவும் நீ யார்? என விஷ்ணு கீதகப் பிரம்பலம் "அனைத்தவான் படைத்த முதல்வன் நான்" என்று. விஷ்ணுவும் "உன்னை படை க்கப்பட்ட உனைத்தையும் காப்பவன் நான் எனவே நானே ௨ ன்னிலும் பெரியவன்" என்றார். இதனால்

இறந்தவர்களை யோ போர் முண்டது இருவரது ஆரியமையையாற்றுகி ௨ ன்னைப உணர்த்த இறைவன் திருவுரை கொண்டார்.

போர் புரியும் இருவரும் தமையோ இறைவன் போற் கடிவாகத் தோன்றினார் அவவேளை "இச்சேட்பின் அடிசையும் முடிசையும் வான்மலை யாங்கு நான்" என்று அசீர் ஒலித்தது. பிரம்மன் அங்கொடுசெடுத்து முடிசைக்களைப் பார்ப்ப ஆகாயத்தில் மேல்நோக்கிப் பார்தான். விஷ்ணு பன்றி வடிவெடுத்தது அடிசையக் காண்பதற்குக் கீழ்நோக்கிச் சென்றார்.

இருவரும் பல காலம் யோடியும் திரிந்துள் அடி முடி காணாது அபயமு அகன்று நின்றுள்.

சோதி ஒர்த்தியது இறைவன் விக்கொற்பவாய் வெளிப்படரு இருவருக்கார் காசி கொடுத்தார். மாரிமதத்திற் தோவன் மகிதகாலதவமத்த நேய மசினவண்ணவாய் பக்கத் தவர பிடுவியாமததன்னை நேசினால் விளங்குந்தோதிக் சிவமுகடவானி தின்று கவினா நகரிக் பெய்மான் தவறுநக்காரி டிழிந்தன்.

பிரம்பல விஷ்ணு இருவரும் இறைவனைப் போற்றிக் துதித்தனர். இவ்விலையே சிவவாத்திரித் தினம் என்பர்.

மாரி மாதம் அபரபம் மதற்கத்தரி மகா சிவவாத்திரி ஆதும் அது வெண்மை அன்னை துரியர்யுக்கிமுனைகளில் வந்தால் கோடி சிவவாத்திரிகளுக்குச் சமனாதம்.

இன்னிருக்கதை அனுடயப்பவர்கள் முலை நான் அதானது திரியோதரி அன்று ஒருபெருது ௨ கந்தி, சதூர்த்தரி அன்று உபமபகத்தாள் இரவு கள்விழித்திருந்து நாய்கு மாரும்

கலைபம்: கலைபம் நாய்கு மாரும் அன்றென்னும்
ஆன்படுதும், கலைபம்: கலைபம்
அவா என்று சொல்லப்படும் உருவிலும், திருவந்திது ஒழிமுறணால், திருவி வித் பெற்று சிவ
மேடுமணி அகத்தி, முண்டி, இவ்விலையின், இளபம் இடைவிடாது சேரும் 169

சுவ வழிபாடு செய்து, மறுநாட் காலை அறையிறுது
பாரணம் பன்னாசலை வேண்டும்.

இரவின் முதுகு சுமத்தின் பஞ்சகௌலியத்
தலை அரிசேகம் செய்து, சந்தனம் சாத்தி,
சாய்பிரணிக், தாமசிட்டு மயங்குள்ளம், வில்வம்
பழம் நிலேறித்து, சாமவரையால் அடிப்பித்து
இந்நகல் வேதம் ஒருதல் வேண்டும்.

இரண்டாம் நாட்களில் தேவன் சர்க்கரை, பாய்,
தயிர், நெய் ஆகியவை சேர்ந்த ஜீரக பந்தாசர்க்கரத்
தால் அப்பிழைகம் செய்து சந்தனக்கட்டடைத்
தாபிட்டு, பாபாசம், பளம்பழம் நிலேறலாம்
செய்து, நவாறு, நவளி வில்வம் ஆகியவற்றால்
அர்ச்சித்து, பகர் வேதம் ஒதல் வேண்டும்.

மூன்றாம் நாட்களில் தேவன் அரிசேகம்
செய்து, கற்பூர் மொடி சாத்தின் கவளிகிட்டுத்
தாபிட்டு, எள் கலந்த அன்னம் மதுளம் பழம்
நிலேறித்துச் சளப்பகம், வில்வம், ஆத்தி
வண்டியால் அர்ச்சித்து சாரிசேகம் ஒருவேண்டும்.

நான்காம் நாட்களில் கற்பப்பஞ்சாந்தால்
அரிசேகம் செய்து குங்குமம் சாத்திக் கற்பூர்
பிட்டு, சந்த அன்னம், பவளக்கபான பழங்கள்
நிலேறித்து அர்ச்சிப்பவற்றால், நிலேறலாம், வில்வம்,
ஆகியவற்றால் அர்ச்சித்து அமுதம் வேதம் ஒதல்
வேண்டும்.

புதிது சாமங்களிலும் பஞ்சவல்லங்களான
வில்வம், நவளிவங்கை, முட்கிணவை, நொச்சி,
விலங்கி ஆகியவற்றால் அர்ச்சிப்பது சிறந்த
பலவகை வெறுப்பதும்.

அன்றைய பதினான்கு நாள்வகையின் மேல்
ஒருபுகுத்த காலம் இலங்கிசாறபவ காலமும்
இரவு முழுவதும் நித்திரை விடுக்க முடியாத
வர்கள் இவ்வியோகம் காலம் கரைபாவது
விழ்த்திருத்தல் வேண்டும். உபநாசம் இந்நகல்
முடிபுத்தவர்கள் நிரிணும் பாணெணும் அருந்தலாம்.

மறுநாட்கள் மேலும் சிவபவ தரிசலம், சிவராணம்
படித்தல், தேவார திருவாயக படிப்பதும் கள்ள
அன்று செய்வது உத்தமமாதம். ஏதாவது
* நகத்தீர்கள் திருவீடை மருதூரில் சிவராத்திரி
திசுத்தன்று இறைவனைப் பூசித்தனர் அதனால்
திருவிணை மருதூரில் சிவராத்திரி சிறப்பாக
நிபாடினார்கள்.

பாண்டி நாட்டை ஆண்ட இராஜவேங்கு
இறைவன் திருநடனத்தின் மீதுமொண்ட பம்பி
மீகுதியால் திருத்தம் தவிர்த்த அடியாத்த அகல
களக்களையும் தீரணமாயகம் கற்படுத்தான்.
கரிவாரிசேகம் நிந்தகம் உட்பட அறுபத்துநான்கு
கவல்களையும் கற்படுத்தி திருநாணக்காலில்
ஐமடாதுருகுதல் மொண்டு மிட்டுவ வழ்தான்.
சொழை சபையைச் சேர்ந்த பாண்டி ஓதகர்
பாண்டியனிடம் சென்று வேறுபடி திருத்தம்
செய்யும் உணவது அது தெரிபாது எனப் பரிசு
சித்தான். இராஜவேங்கு பாண்டியன் அடிப்படை
பயின்றுள் அவனது உடல் அடிபடல் வேதனை
படித்து. இறைவன் பலகாலமாக இது தவிரைந்த
தூக்கி ஆடுகின்றார். அனைத்து கவளவது
வேதனை பாடிருத்தியென்று கவலை வெண்களம்.

சிவராத்திரி தினத்தன்று அனைத்திற்குச்
சென்று பூஜை வழிபாடு செய்து நவந்த சுமலூர்
விடுத்திருந்து. இடது பாதம் கவளம், எங்கு
பாதம் தூக்கி மார்பாடுமொடி இறைவனை
வேண்டினான். இறைவனும் அனை விருப்பம் படி
வேள்ளியம்பலத்தின் கவளவழிபாட்டினர் இது
சிவராத்திரி தினத்தினையும்.

முருகப்பெருமான், துரிபன், பீரமன், விஷ்ணு
மன்மதன், தியாயன், இரத்தினம், சந்திரன், அக்கினி,
துபெரன் ஆகியோர் இன்னிதகத்தை அனுட்டித்து
இறு பெற்றனர் என்பர்.

Even while in this body, you need never depart from the mind in which I live, that soul of yours, has been destroyed. 369

மணிகர்ணிகை

கங்கை முதலிய நதிகள் அலைத்துப் சிவொருமனிடம் சென்று தம்மிடம் மயம் ஏற்றுப் போக்கிய பாவம் திராசையை வேண்டும் என்று கேண்டன அதைக் கேட்ட சிவொருமன் நடுக்கம் மீது இரக்கம் கொண்டி. "தேவர்களை வேதவளம் (மறைக்காறு) என்னும் தலை ம என்னது. அங்கே மணிகர்ணிகை என்ற திரிதம் உள்ளது. நீங்கள் அனைவரும் அங்கு பெற்று மணிகர்ணிகை அன்று நீரடி மீய்வாயும் வண்ணமும் உள்ளது. உங்களிடம் குளிந்துள்ள பாவங்கள் அனைத்தும் சிவமும் தேவர்கள் யாழல் போயும் வந்தின்று சிவமும் திரிதமில். அதைவளம் சென்று மணிகர்ணிகையில் நிரடி மறைவது நமது வழிபாடுதல் தம் மணிகர்ணிகைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளின்றார்கள். அதுவாயல் நீங்கள் அங்கு மணிகர்ணிகைக்கு சென்று நீராடுங்கள் என்று கூறினார். நமதுமேல்மேல் அனைத்தும் சிவமும் திரிதமில் இத்தகையதற்கு வந்து மணிகர்ணிகையில் நீரடி இவ்வளவை வழிபடுகாக்க உயிப்படுவீராவது.

மணி - மந்த கோயில்களில் மணிகர்ணிகை திரிதமும்

தன்னுடலினுள் கொன்றித்தால் தக்கதோர் பலமதாரும்
 மின்னியல் வேசிகித்தால் மெப்பிலே வியாதியாரும்
 மன்னிய வறவுக் கித்தால் வருவதம் மயக்கமாரும்
 அன்னியர் ஒருவர்மீதுதா வாரூபிரக் குதவியாமே.

தனி தேவத்தகை ஒன்றாகக்கொடுக்கின் அதற்குத் தக்க பலமுண்டாகும். மின்னலைப்போல் அன்பைக்காட்டி மறைமதம் இயக்கின்றவ வேளையாருக்குக் கொடுத்தால் போய்த்தகைப் பாவமுண்டாகும். பொருத்திய உறவினருக்குக் கொடுத்தால் மணிகர்ணிகை வருவதாரும். அன்னியருக்குக் கொடுத்தால் அந்த உயித்தகைமணிகர்ணிகை.

வினாயக மணிகர்ணிகை

<p>வினாயக மணிகர்ணிகை தங்கம் வெறும் பொய்யாம் மேற்பூச் சென்பார் புணுவார் தராய் பூண்டாலும் பொருந்திய தங்கமென்பார் காணவே பனைக்கீழாய்ப்பால் குழங்கினுள் கள்ளே யென்பார் மாணுல கத்தோர் - புல்லு வழங்குவார் மெய்யென் பாரே.</p>	<p>அறிபர் தங்கம்கை அளித்திருத்தாலும் கண்டவர்கள் தங்கம்கை, மேற்பூச் சென்பார்கள் புணுத்தகை பெல்வர்கள் தராய் மத்தனை முதலிய நவகவளை அளித்திருத்தாலும். உயித்தகை அங்கமென்பார்கள். மாணும் பார்த்துப் பனைக்கீழையி ருந்து பனைக்கீழத்தாலும். கண்டவர்கள் கண்டவர்கள் கள் பெருமை தங்கம்கை உயித்தகை அளித்தார் உரைக்கும் மெய்யென்பார் மெய்யென்பார்கள். (தூ சாதாரண உலோகம்) வினாயக மணிகர்ணிகை</p>
---	--

The removal of desire which makes us never to be satisfied, will in the end refer to a state that can never be obtained.

"அவனாகானே அவன்தான் வணங்கி அன்புடன் சிவனாகுள் பெற்று நல்ல சிறப்புடன் வாழ்வோம்"

அந்த அந்த மணி
பிரபல பிறத்தல் அரிதி
வன்றாய் ஓவனையார்
மனிதப்பிறவி மிக மகி
தான பிறல் மான்பு மிக்க
இராமன் வினா நகர்த்தி

வணங்குபவர் சிவசூத்திரக்காரர்
கவிமணி இராசராம ஹிதூன்
யாழ். நாமச்சிவாரவேலியை.

ஒன்று எனவே இரண்டு பிறவியில் நாம் நல்ல
வற்றைச் செய்து நடுத்த அடைய முயற்சிக்க
வேண்டும்.

உலகில் செயல்படக்கூடிய நல்லினை
செய்ததாகாதது தீவினை. நல்ல மனதோடு
நல்லவர்களுள் செய்து நான்குததில் நல்ல
புறமோடு சம்பளம். நன்னாகளும் பல வந்து
சேரும் தீவற்றைச் செய்யாது விடுவதால்
அறமும் ஒரு நன்னாமதும். நாட்டில் நல்லது
செய்தால் நாடு சிறக்கும். மக்கள் சிறப்பின்
வாழ்வு.

வான் மக்களாகிய நாம் மனிதப்பிறவி
எடுத்ததன் பயனை அடைந்தே திருவேண்டும்.
'வெண்பிறப்பும் பிராந்தியத்திலேன் வகிபுறமன்
கல்லாய் "இப்பிறவி தப்பினால் எப்பிறவி
வாய்க்குமோ" என்று அங்கலாய்க்கும் நாம்.

"நனித்த புறமும் வெண்பை சென்றிடுகின்றி" ம்
மனித சடையம் மனம்போல் மெய்யிற் பல்வெண்பும்
இந்த உடைய எடுத்தபொற் பாரமும் கண்டபொன்
மனிதன் மனமே. வேண்டுகிற இது மாறிகத்தித"

என்ற தேசபுத் திருப்புகததிற்கு இணங்க
ஆண்டவன் அருட் திருக்கொலததைக் கண்டு
தீயிற் நகர இத்த மானிடப்பிறவி நிச்சயம்
வேண்டிய ஒன்றாகும்.

"செய்யொணை செய்வு கண்டு தொழ
நல்லபுற் கண்டை ததின்ன அத்த நான்முயகின்
என்று அருவையிடுவது அருளியிருப்பதும் இங்கே

இருக்கத்தகது. ஆண்டவனின் அருகத்தி
புறவைக் கண்ட நகர இரண்டு கண்டன் போனது
இதிலிருந்து நாம் என்ன அறிகின்றோம்? மனித
பிறப்பின் மகத்துவத்தை அறிகின்றோம்.

மனிதனுக்கு மாத்திரமே அருளம் அருமைப
பதத்தறிவு உண்டு. இந்தப் பதத்தறிவின் மூலமே
அவனது உயர்ச்சி வெண்படுத்தப்படுகின்றது.
மனிதன் முதலில் மனிதமாக வாழ்பபழக
வேண்டும். மனித உலகிலிருந்து வெண்டு
மிருகமாக வாழக்கூடாது. மனித வாழ்வில் மனித
மனம் மிகவும் அருமியம்.

கடவுள் வழ்பாட்டின் மூலம் நாம் முத்தி
யின்பற்றை அடையலாம். இறைநொண்டின்
மூலமே முத்தி அடைவோம். இவ்வாறு நாம்
செய்வதற்கும் இறைமருள் வேண்டும்.
அறவருமளவில் அவன்தான் வணங்கினால்
மனிதவாகர் வாக்தப்படி இறைவனை நாம்
வணங்கி வழிபாடு இவ்வாறும் அருணைய
அருள் வேண்டும். இல்லைபெல் முடியாது

"அருவருப்பமாய் வி அருவ வினாவுல பண்ணை
இவ்வாள் ஈடுகொழுகை நினைவாய்"

என்றடி நாம் உலகின் அருவையோடும்
பாசத்தோடும் வாழ்கின்றோம் சவமுசையும்
செய்யாமல் ஐந்தெழுத்தையும் ஒதாமல் வெண்
அறமாய் வளங்கிட்டுக் கட்டுண்டு உட்கமின்றோம்.

இந்த உடம்பு அழியும் சலிமை வாய்ந்தது.
நித்திரமிருந்து நிகரவை நனைக்கின்றது. உடைய
நலைபென்று நம்பி ஏமார்க்கூடாது. எது தேகம்
வெற்றையம்: நான்கைக்கிடுமாறு சந்தேகம்.
உயிரானது உடலைவிட்டுப் பிரிந்துவிட்டால்
பிறகு மனிதமே இல்லை. சினம் சினம் என்று

* ஸ்ரீரத்த நூக்கு சுவம் சுவம் என்று கூறும்படித் தம்மால் பணம் என்று அளமுப்பவர்கள் பணம் பணம் என்று பெயர்வளி. அப்போது நாமங்கள் உபநிஷதன் திருக்குப்போதே நல்லவர்களைச் செய்து விட வேண்டும். நாளைக்குச் செய்வோம் என்று ஒப்பிட்டு யோசனை இன்னதற்க்கே செய்து விட வேண்டும். ஸ்ரீரத்த வாயும் (மேல்க்க நா நெடுகம் தாழ்த்தச் சென்றும் தந்ததலைவனை வந்தி ஏத்தத் துதிக்க வேண்டியது நமது மனவாயம் மா வாய்பதும்.

நினைவின்றா நெண்ணுத்தேயல் நெஞ்சே தீவா
 தீத்தலாமல் மீராணுடைய கோயில் புத்தல்
 புத்தலும்தான் அமைந்து பெருங்கு விதி
 புத்தலை புனைத்தேத்திப் புத்தந்தது மாயத்
 தயவாயாக துறல் திக் சுத்தலாய
 துறப்பிடுவியார் அப்பரமிகள்.

தொண்டு செய்த திருவடி அடைந்தவர் அப்பர் பெருமான் அவர் உருவாகத் தொண்டு செய்த போது அவரது பக்குவ நிலையை அறிவதற்காக புறங்குக்கிடையே போனவையும் நன்றாகக் காணவும் ஜோசிக்கச் செய்தார் சிவபெருமான். ஒடுங்கிச் சென்றும் ஒப்ப நோக்கும் தன்மை கொண்ட நாயக்களார் பெருமான் கற்களையும் புற்களையும் ஒன்றாகவே ஆக்கி விட்டார்.

அப்பர் பெருமனின் பக்குவம் அப்போது வெளிப்பட்டது. அதுபோலவே சைவ மக்களாகிய நாயக்க உண்மையான பக்குவனை தொண்டினர் செய்ய வேண்டும் சிவ தொண்டு செய்வதன் மூலம் சிவபெருமானை அடையலாம்.

மூலமாய் திருத்தொண்டிகள் அனைத்துமே மூலம் சமீபற்றத்திற்குத் துணைபுரிவன. துணையாததைக் கூட்டித் துப்பரவாக்கூடல். பெருகுதல். மூலமே உய்யுதல். திருவிளக்கிடுதல். தடை. கொடி துணைபும் பிடித்தல் என இன்னொன்றின் திருத்தொண்டிகள் பலவும் செய்யத்தக்கவை.

புண்ணியத்தைச் செய்து நல்லவையிட்டு பணம் அனுப்பிக்கொடும் அப்போதும் நல்லவையிட்டு சிந்தித்து நல்லவற்றைச் செய்வது வால் நாயக்க நன்மைகள் பலவும் தரப்படவே ஸ்ரீரத்த வேதம். எல்லாவற்றிற்கும் சிவபெருமானின் தோது கருணைத் தீரம் வேண்டும்.

ஒப்பந்த நிலையில் மண்ணை ஜீவநாஸினித் தீவ்விய போருட கருணைபிணம் துறல் நாய் வாயுந்து கொண்டும்க்கிடையும். அப்போது அனைத்து மைய திருவருளி நலத்திலைவல் துணைக ஸ்ரீரத்த நன்மைகளை தடைப அனைத்துமைய துறல் நற்போமாய்.

இலிங்கபூராணத் திருக்குறுத்திதாணை

புத்த மயவந்து புத்தலை தீரநாய
 தக்க காணந்து துறமல் செய்வியல்
 மொக்க காணந்து நடரொளி காண்காண
 மீத்தல் காணலுந் தாரல் திருவடி.

அல்லது திருத்தொண்டி பாட்டித் தெளிபுரிவல்
 தலை மண்டலம் தீரநத் திரித்தினர்
 உலக முத்திரி பெளத்திர காண்காண
 வேளை காணலுந் தாரல் கிருவடி.

ஒப்பிடு நிறை உலககைக் கொல்கலல்
 புப்பெய் மனை காணந்து சுமந்தினர்
 வாயும் பெளத்திரி கபால்தன் வேடத்தை
 ஒப்பிக் காணலுந் தாரல் திருவடி.

மரங்கு போர் காண்புதித் தீரநாய
 திரம்ப நீசமந் தாட்டி நிலைபுரிவல்
 உருவியா முத்தி யொளிநிற காண்காண
 திரம்பக் காணலுந் தாரல் கிருவடி.

மொக்க காணலும் பரமஜுந் துறல்மே
 வித்தந் தோடுத் திரித்தவர் காண்கிலார்
 துறல்ந் திரித்தொன்று வித்தத்தே தோண்டினால்
 பொக்கு பெருமனை நினைப்பிடு முர்த்திடே.

கல்வி

சீமான் ஆதிமகாசலவரர்

கல்விப்போராட்டம் தொடர்பானவையிப்பொருட்கள் கல்விப்பொருள், செல்வப்பொருள் என இருவிடம்.

கல்விப்போராட்டம் கற்றுத்தரீய நூல்வகைக்கூறல், கல்விப்பெறீயும் வித்தை பெறீயும் பொருள்வாய் கற்றுத்தரீய நூல்களாவன அறம், பொருள், இளபம், வீடு பன்மை உறுதிப்பொருள்வகை அறிவீயும் நூல்களும், அந்நூல்வகை அறித்தருத கருவிகளாகிய நிகல்கு இலக்கணம் கணக்கு முதல்ய நூல்களுமாகும். அறமெனினும், தரும் கொணினும் பொருள்வாய் வீடெனினும் முத்தி பெறீயும், செல்வப் பெறீயும் பொருள்தாம்.

செல்வப்பொருள் பங்காளிகள், கள்ளர், வம்பிளர், அரசர் கெட்டார் இவர்களாலே சொள்ளப்படும். கல்விப்பொருளே ஓநகராலும் வெள்ளப்பட மாட்டாது. செல்வப் பொருள் வெள்ளத்தாலாயினும் அக்கணியால் பிறார் அழியும் கல்விப்பொருளே ஒன்றாலும் அழியமாட்டாது. செல்வப்பொருள் பிராந்திய யெடுக்குத் தோறும் குடிவந்து சொண்டெவரும் கல்விப்பொருளே பிராந்தியக் கோந்தெய்நாடு, பெருகிக் கொண்டு வரும். செல்வப் பொருள் சம்பாதித்தல் கள்ளர்நிறல் தீவீர்தல் மன்னும் இளவகாலே துன்புக்குப்பது, பல்லாபார் பண்டயம்பல் கல்விப்பொருளுடையவர், இளமை யிலே சொற்கலை, பொருள் கலைகளை அழிப்பிடு துண்டார், புகழும், பொருளும் புண்பும் பெறுதலால், பிள்ளை அழகுதையும் முத்தியையும் அடைதலல்லா, இடையறாத இன்பத்தை அழிப்பாரிப்பர். தீய்பெய்வகரைச் சேர்ந்து அறிவாத கைவகை எல்லாம் அழிந்தோர் என்று உலகையார் பல்லும் அவரிட்கு அன்புடையவராகர். ஆதலினாலே, செல்வப் பொருளினும் கல்விப் பொருளை சிறப்பிடையது.

உயர் துறையும் அறந்தம் செல்வாக்கும் உடையவராயினும், கல்வி இல்லாதவர் முருக்கம் புலகஞ்சு சமமாய் திராசாகமதுவகை அறம் தேசத்தின மாத்திரம் சீறப்புகண் மம் கற்றுநிந்த கருவகை அறம் சென்ற தோய்கமலில் எல்லாம் சீறப்புகண் மம் ஆதலின் திராசாகமலினும் கற்றுநிந்த கருவீ சிறப்பிடையர். ஆதலினால், பார்ப்பார் கல்வியைச் சீறிதாம் அமைத்பாது வறந்திக் கருவல் வேண்டும்.

அழகுதும் மரபாத சேனையிலே சாயம் தன்றாகப் பிங்குதும், அழகுதும் மரபாத சேனையிலே சாயம் தன்றாகப் பிங்குதும் மரபாத சிறப்பிராயத்திலே கற்று கல்வி புத்தியிலே நன்றாகப் புத்தியும், புத்தி அழகுதும் திலே வீழ்ந்து வறந்திகை அடைந்து கொல்லுதல் கின்ற முத்திரந்த பிராயத்திலே கற்றாலும், கல்வி நம்மகம் புத்தியிலே பதிய மாட்டாது. ஆதலினாலன்றே ஓளவையார் "இளமையிறு கல்" என்ற அருளிச் செய்தார்.

கல்வியை நல்லாயிர்பு தந்த சந்தேகமும் வீய்ப்பாரும் அறக் கருக வேண்டும். அந்நேரமாவது இதுவே அழகுதும் என ஒன்றிலே நுணிய பிற வந்து நிறுமல். வித்தாவது ஒன்றை யார் நொன்றக்குத் நுணியம் விபாதி வறுமைகள் இன்னமையும், பொருள், இளமை முதலியவைகள் மண்ணையும் கல்வி கற்றுநிந்த கருவிகள். பிச்ச சிறந்த கருவி அயிரிபுருவம் அள்ளத்திலே பொருள் மனடாதும் படிநு திங்கள் ஆதலினாலே, கல்வி அறந்தர் மாணாகர் அயிரிபுகை விதிப்படி சிரத்தைபெயடு வழிபட்டே கற்றல் கோண்டும். வழிபடாவது, இளமையிறு சொல்லல், கண்ணுதல், உற்றுவிடல் முதல்கைகள் முதலியவை.

கல்வியிலே தேர்ச்சியடை ய வேண்டியாயின் இவ்விடைய வற்றால் வேண்டும். ஒருநாள் ஊர்க்குமாவும். மற்றொரு நாள் வேண்டியவரும் இராமலி. தம்பள் தம்பள் சம்பந்தங்கேற்பு கல்விப்பிலையிலால் வேண்டும். சோர்வு அமைப்பால் நான் தோறும் கிராமங்கள் விடுவாயினும் நன்றாகக் கல்வியின்பார் செய்யவும் அறிவுள்ளவராவார். தாய் அதிக சாதித்து வைய நினைத்து ஒவ்வொரு வேளையில் மாத்திரம் கற்கின்றார் அழகியமாத் தேர்ச்சியடை ய மாட்டார். மணற்கேணிமைத் தேவனும் தேயும் ஊற்றுநீர் சுரந்து செங்கிம் கொண்டே வருதல் இயல. கல்வியைக் கற்குந் தேயும் அறிவு வளர்ந்து செங்கிம் வரும். ஆதலினால் கல்வியைப் சிறந்து கற்ற மாத்திரம் தான் அமைபாது மேற்கேறும் கல்வியை வேண்டும்.

தான் கேட்ட பாடங்களை நானொன்றும் இயற்றாமல். தங் கேட்ட பொருள்மையை பலதரமும் சிந்தித்தலும், அழியாமலா அடுத்து அமைகளைக் குறைவு தீர்க் கேட்டலும், ஒரு சங்கை மலவாகிய பல்லாடும் பலதரமும் பழகுதலும், தாய் ஐயற்றபொருளை அறிந்து விளையுதலும், அவர் விளையாமலையுதற்கு உத்தரங் கொடுத்தலும், தாய் கேட்டறிந்ததைப் பிறகுக்கு அறிவித்தலும் ஆகிய இவைமேல்வல்லாம் கல்வி பயிலும் மலவாகியருக்கு கடன்களாம்.

நூல்களிலே சில நூள் பழகினால் விவேகியமையினும். சிலவற்றின் கல்வியுதலும் அதிக பல நூள் பழகினால், மந்தர்களாயினும், பலவற்றிலும் கல்வியைப் பற்றி பொருளை விளையினாலே பார்த்தால், விவேகியமையினும் ஒன்றுப்பெரியது. விளையாது அமைப வே பார்த்தால், மந்தர்களாயினும், கல்வியை தெரியும்.

பெருநூலும் எல்லோருக்கும் கற்பதிற வருத்திறக்கும் கற்றதிறகருத்து இரண்டாவது அழகிய நூலையாய்வு வருத்தைக் கற்பதிலே மட்டுப் படுத்திக் கற்றதிலே சிந்தியால் இரண்டால் வேண்டும். கல்வியின்பற்றி நூலை மறக்க விட்டு வேறு நூலைக் கற்றால் கல்வியிலே விளையாது பொருளை

எயிந்து விட்டு, வேறுபொருளை அறிப்பதற்குத் தோ விடுவதும் பரி முறையிய வருத்தைத்தாலாவது அன்ன முதலியவற்றின்கண் அமைபவையது. சாதுரியமும் மேற்கேற நிமித்தத்தாலாவது, கல்வியை மயங்கினால், அப்பொருது கல்வியிற் பழகுதல்கொடுந்து, அப்பொருது தித்த பின்பு பழகல் வேண்டும்.

கல்வியுடையவர் தான் கற்றறிந்தவரு நல்வழியிலே ஒருமுதலும், நன்மையைக்கற்குந் துக்க கல்வி யறிந்தலும், எல்லோருக்கும் உறுதியைப் போத்தலுமாகிய இவ் முன்வாயுள் ளுந் தான் அமைபுக் கல்வியைக் கொள்ளல் வேண்டும். இவ்வப்பொருது கல்வியுடைய மலவையுள்ளவராவார். இம்முற்றும் இலாசை விடத்துக் கல்வியினால் மலவியை.

பரி சமத்துக்கு ஏதுவாகிய அன்னவந்திற் முறையியவற்றையும் அன்புகூத்துக்கு ஏதுவாகிய அன்புமையும் கொடுப்பது விந்தையியாதலின், எல்லாத் தானங்களிலும் வித்தபா தானிய சீரந்தது ஒருவருக்கு அன்னவந்திற் கொடுக்க தால், அவை அவருக்கு மாத்திரம் பயன்றும், பயன்படுவதும் சிற்து பொருது மாத்திரமே ஒரு விளக்கேற்றதல், அவ்வொருவிளக்கிலே பல விளங்கும். அப்பொருதுக்கிலும் ஒவ்வொரு விளக்கிலே பற்பல விளக்குமாக, மண்ணிலை விளக்கு ஏதுவா இவ்வப்பது ஏதுவாதலிபால், ஒருவருக்கு கல்வி கற்றறிந்தல் அறிவொரு வறி தந்திலே பலரும், அப்பொருதுகும் ஒவ்வொரு வறி தந்திலே பழகலுமாக, எண்ணிலையாவர் கல்வி கற்றுகொள்ளுதற்கு ஏதுவாகும். அவர் கற்ற கல்வியை அறிவொருவிளக்கு பழகலுமாகிய புகளினும் சென்று உ தலும், ஆகவிலே சிந்தியாது வித்திக்குச் சாதுரிய தலும், பழகலுள்ளுதலும், தங் கற்ற கல்வியை நன் மலவாகியருக்குக்கருகுகருகளைப்பெரு கற்றிப்பதன் வாயிலே தம்ப மாயரமாவர்.

73-01-5582-438

மலேசியா அருள்நெறித் திருக்கூட்டம்

அருள்நெறி திருக்கூட்டம், 17, ஜூனியர் சென்ட்ரல், 38001 கோலாலம்பூர்.

"திருவள்ளுவர் குருபுரை"

"மேளநாடு சென்ட்ரல் இலாகா உருவாக்க மாண்புமிகு திருவள்ளுவர்"

செய்தல் தகவல்கள் : கீழ்க்கண்டவை.

மிகவும் மங்களகரமான சித்திபாலா ஆண்டு மாசித் திங்கள் 11-ஆம் நாள் (ஆகஸ்ட் 23 - 2 - 2017) ஞாயிற்றுக்கிழமை காலை மாணி 9.00 முதல் அருள்நெறி தலைமகத்தில் "திருவள்ளுவர் குருபுரை" அருள்நெறித் திருக்கூட்டத்தின் கலவல், கலா சித்தாந்தக் களாபிதி, மகா சிவாசலி, சிவநெறிச் சைவ, சித்தாந்தப் பெரியார் டாக்கு மு. கோமகந்தாம் அவர்களின் தலைமையில் மிகச் சிறப்பாக நடைபெறும் அதே வேளையில், "சித்தாந்த விளக்கிற் காலக் கிழமைகள்" எனும் நூலும் வெளியீடு காணப்படும்.

மேம்பயன்பர்கள் தவறாமல் கருணை நந்து சிறிப செற்பொழிவைக் கேட்பதன் மூலமாகவும் மகிழ்ச்சியுடன் கலந்துகொள்ளும்படி.

நிகழ்வுக் கொத்து

காலம் 09.00 மணி	கூட்டம் பிரித்தலை
காலம் 9.45 மணி	தலைமையுரை
காலம் 10.00 மணி	பயிற்சி பாடல்கள்: பத்திரிகைத் தழிப்பினி அருள்நெறி தொழில்நுட்ப அமைப்புகள் - திருச்செவ்வியல் சம்பந்தமற்ற அக்காரத்து, சிறுத்திசை சிவநெறி, சந்திரனாகர் ஆறுமுகம் குப்பையர்.
காலம் 10.30 மணி	செற்பொழிவு : அருள்நெறிச் செவ்வர், சிவநெறித் திவகம், உயர்நெறி, த. கல்விமயின் கருவிகள், தலைமையுரை : "ஒழுக்கமும் வாழ்க்கையும்"
காலம் 11.30 மணி	தலைமையுரை
நாள்பகல் 11.50 மணி	"சித்தாந்த விளக்கிற் காலக் கிழமைகள்" - நூல் அறிமுகமும் வெளியீடும்
பிற்பகல் 1.00 மணி	நன்றியுரை, தீயநாடுகளை, செவ்வர் புகழ்.

"மேலியம்மகோன் மலர் வாழ்த்தி மகிழ்ச்சியுடன் உலகமெல்லாம்"

உடனடியும் : பெரியார் திரு நா. சித. சிதம்பரம் செட்டியார் குடும்பத்தினர்.

இலாகா :
செவ்வாறு அருள்நெறி
10 சென்ட்ரல் A.M.S.
செவ்வாறு

DR. P. VELAYUTHEENDRAN
& LAKSHMIKANTH VELAYUTHEENDRAN
1101 KUALA LUMPUR
MALAYSIA
DE-4002018

நினைவாசிரித வெள்ளிவதகுதி

சுப்பிரமணிய சித்திரை

மேலாதிபதி நூலாமை
மாரிசொலாமை

01	14-04-2003	திங்கட்கிழமை	சபாநுவலருடய்ப்பறப்பு (மு-ப. 10.23) வீஷு புண்ணியகாலம் காலை 8.23 முதல் பகல் 2.22 வரை
03	16-04-2003	புதன்கிழமை	பிரதேசாஷ வீரதம், சீத்திராபுரணை, யிங்கிணயச்சக்கிரை, சீத்திரகுப்புவிரதம்
04	17-04-2003	வியாழக்கிழமை	திருக்கூறியுக் கிதாண்டர்குருபுரை
07	20-04-2003	ஞாயிற்றுக்கிழமை	சங்கடஹர சகூர்த்தி வீரதம்
11	24-04-2003	வியாழக்கிழமை	நடேசரமீஷேகம்
13	26-04-2003	சனிக்கிழமை	திருநாவுக்கரசர் குருபுரை
15	28-04-2003	திங்கட்கிழமை	பிரதேசாஷ வீரதம்
18	01-05-2003	வியாழக்கிழமை	அமாவாசை வீரதம், சீத்திரைப்பரணி
19	02-05-2003	வெள்ளிக்கிழமை	சீலத் திதாண்டர்குருபுரை கார்த்திகைவீரதம்
21	04-05-2003	ஞாயிற்றுக்கிழமை	மங்கையற்கரசிபார் குருபுரை
22	05-05-2003	திங்கட்கிழமை	சகூர்த்திவீரதம்
23	06-05-2003	செவ்வாய்க்கிழமை	விறன்மீண்டர்குருபுரை
24	07-05-2003	புதன்கிழமை	ஷஷ்டி வீரதம்
30	13-05-2003	செவ்வாய்க்கிழமை	பிரதேசாஷ வீரதம், உமாமுனிவாசரிபார் குருபுரை
31	14-05-2003	புதன்கிழமை	கிசைஞானியார் குருபுரை

புத்தக விந்ற்பனை

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளிய

திருவாசகம்

வெளிவந்துள்ளது.

நீண்டகாலப் பாவனைக்கு ஏற்றவண்ணம் பிளாஸ்டிக் கவருடன் கூடிய திருவாசகம் விற்பனைக்கு உண்டு. பிரதி ஒன்றின் விலை ரூபா 150/- மட்டுமே. மொத்தக் கொள்வனவிற்குக் கழிவு உண்டு.

- * வித்யை வெல்வது எப்படி?
- * திருவருட்பயன் - முலமும் உரையும் ஆகிய நூல்களும் விற்பனைக்கு உண்டு.

கிடைக்கும் இடம்:

சைவநீதி

195, ஆட்டுப்பாட்டித் தெரு, கொழும்பு-13.

எங்களிடம்,

ஐம்பொன், வெள்ளி, பஞ்சலோகம் வார்ப்பு விக்ரகங்கள், வீட்டுப்பூசைப் பொருட்கள், கலைநயம் மிக்க சீலா விக்ரகங்கள், கோபுரக்கலசங்கள், பட்டுக்குடைகள், கும்பக் குடைகள், சந்திரவட்ட, பூச்சக்கரக் குடைகள், ஆலவட்டம், சுருட்டி மகர தோரணம், திரைச் சீலைகள், வெள்ளி, முத்து, கிரீடங்கள், வாக மாலை மற்றும் மின்சார மங்கள வாத்தியங்கள், இந்திய கலைத்திறம் படைத்த குத்து விளக்குகள், வீட்டு அலங்காரப் பொருட்கள் குறைந்த விலையில் கிடைக்கும்.

கலையரசி

23/1, விவேகானந்த மேடு,
கொழும்பு-13. தொ.பே: 478885

ஓம் நமோ விஸ்வப் பிரம்மணே நமண

பாரம்பரிய சீற்பக் கலைஞர்களின் கைவண்ணத்தில்

☞ கருங்கல் விக்ரகங்கள்	☞ செப்பு விக்ரகங்கள்
☞ கருங்கல் ஆசனங்கள்	☞ ஐம்பொன்விக்ரகங்கள்
☞ கருங்கல் கோழுக்கைகள்	☞ கலசங்கள்
☞ கருங்கல் தளவரிசைகள்	☞ திருவாசிகள்
☞ கருங்கல் படிக்களங்கள்	☞ கொடி ஸ்தம்பங்கள்
☞ கருங்கல் நிலைகால்கள்	☞ செப்பு அங்கிகள்
☞ கருங்கல் போதிகைகள்	☞ வெள்ளி அங்கிகள்
☞ கருங்கல் தூண்கள்	☞ தங்க அங்கிகள்
☞ கருங்கல் பாவுகற்கள்	☞ ஆசனத் தகடுகள்
☞ கருங்கல் வரிக்கற்கள்	☞ கிரீடங்கள்

மற்றும் அனைத்து கருங்கல் சிற்ப வேலைகளுக்கும்
உலோக சிற்ப வேலைகளுக்கும்
ஸ்தபதி சு. சண்முகவாடிவேல்

அய்யிராம சீற்ப நினையம்
81, முதலாம் குறுக்குத்தெரு,
வவுனியா, இலங்கை.